

AKIMA KARŞI'nın TKP/ML- Partizan'ın Revizyonizmine karşı Yürüttüğü Polemiğin Belgeleri - 1981 -

İ Ç İ N D E K İ L E R

Önaçıklama (Mart 1985)	3
GDS Yazı Kurulunun, TKP/ML 2. Merkez Komitesinin enternasyonal Proletaryaya ve Marksist-Leninistlere adlı Mesajına geçici Tavrı (10.4.81)	5
GDS Örgütünün TKP/ML 2. Parti Konferansı; Batı Almanya'daki Hizipçilerin Provokatif Faaliyetleri ve yeni Merkez Komitesinin ilk Kararları üzerine ilk Tavrı (21.3.81)	14
TKP/ML'nin enternasyonal ilişkiler Sekreterinin 20.5.1981 Tarihli Tavrına Akıma Karşı'nın (GDS) Cevabı (Temmuz 1981)	21

- 1957 VE 1960 MOSKOVA DEKLARASYONLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ ÜZERİNE
- ÇİN KP'SİNİN 1963'TEKİ "POLEMIĞININ" DEĞERLENDİRİLMESİ ÜZERİNE
- MAO-ZEDUNG'UN DEĞERLENDİRİLMESİ
- BÜROKRATİK-REVİSYONİST DİSİPLİN ANLAYIŞI VE PARTİ-İÇİ DEMOKRASİ VE SALDIRILAR ÜZERİNE
- KAMUOYU ÖNÜNDE AÇIK TARTIŞMANIN REVİSYONİST REDDİ ÜZERİNE
- AKIMA KARŞI'YA KARŞI GİRİŞİLEN PROVAKASYONLAR VE BUNLARIN TKP/ML-PARTİZAN 2.MK TARAFINDAN SABREDİLMESİ VE DESTEKLENMESİ

ÖNAÇIKLAMA

Burada, Akıma Karşı'nın (GDS'in) TKP/ML-Partizan'ın Revizyonizmine eleştirisinin üç merkezi belgesini kamuoyuna sunuyoruz. Bu söz konusu üç eleştiri, TKP/ML-Partizan'ın, 2. Partikonferansının (Eİsan 1981) sonrasındaki, revizyonizmine karşı direk ideolojik mücadele içinde ortaya çıkmışlardır. Akıma Karşı'nın TKP/ML-Partizan'a 1981'de yönelttiği bu eleştiriler, Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin modern-Revizyonizme karşı savunulması mücadelesinin merkezi sorunları üzerine, proleter Dünya devriminin ve Türkiye'deki devrimin temel sorunları üzerine yıllarca süren ideolojik mücadelenin sonuca götürülmesiydi. Akıma Karşı'nın (GDS) kardeş örgütleri Batı-Berlinli Komünist (WEK) ve Avusturya Marksist-Leninist Partisi (MLPÖ) ile birlikte TKP/ML-Partizan'a karşı ortaya koydukları bu polemik, oldukça tek yanlı bir polemikti. TKP/ML MK'nin sürekli söz vermesine rağmen, getirilen eleştiriler cevaplanmadı. (*) Bu üç belge aynı zamanda, TKP/ML-Partizan'ın Marksizm-Leninizm'in alanını ve Akıma Karşı ile arasındaki sıkı kardeşlik ilişkilerini terkettiğini belgelemektedir, bu sebepten Akıma Karşı kendi saflarında etraflı bir tartışmadan sonra TKP/ML-Partizanla kardeşlik ilişkilerini kopartmıştır.

TKP/ML-Partizan'la olan polemğin son safhasından burada bir araya getirdiğimiz eleştirilerde söz konusu olan, 2. Partikonferansının hemen arkasından Akıma Karşı'nın ortaya koyduğu, ilk planda iki belgedir:

- "TKP/ML MK'nin Uluslararası Proleterya ve Marksist-Lenistlere Mesaj'ına Akıma Karşı Yazı Kurulu'nun ön tavrı (10.4.81) "

- "TKP/ML'nin 2. Partikonferansına, B. Almanya'daki hizipçilerin provakatif faaliyetlerine ve özellikle yeni MK'nin ilk tavrılarına, Akıma Karşı'nın ilk tavrı. (21.3.1981) "

Üçüncü belge ise MK'si temsilcisiyle 1981 başındaki tartışmada ortaya çıktı:

- "TKP/ML'nin uluslararası ilişkiler sekreterininin 20.5.1981 tarihli tavrına Akıma Karşı'nın cevabı (Temmuz 1981) " (**)

Bu eleştirileri yeniden kamuoyuna açmanın birçok sebebi vardır: Birincisi, bunlar güncelliklerinden hiçbirsey kaybetmemislerdir.

Bu eleştiriler içinde eleştirilen TKP/ML-Partizan'ın revizyonist çizgisi, geçen zaman zarfında yalnızca daha genişletildi ve sistemleştirildi. Bir diğeri ise, TKP/ML-Partizan'ın Akıma Karşı (GDS), Avusturya Marksist-Leninist Partisi (MLPÖ), Batı-Berlinli Komünist (WEK)'nin kendisine karşı yürüttüğü etraflı polemik, kendi üye ve sempatizanlarından gizli tuttuğu ve karalı kağıtlar arkasında sakladığıdır. Böylelikle, bütün kamuoyu önünde TKP/ML-Partizan'ın Revizyonizmine karşı bakış açımızı ortaya koymak için, bu belgeleri yeniden kamuoyuna açmak bize gerekli görünüyor. TKP/ML'nin sıradan üye ve sempatizanlarının bizim ilkesel eleştirilerimizi tanıyabilmeleri, kendi başlarına bir yargıya varabilmelerini sağlayabilmek açısından da bu bize gerekli görünmektedir.

Mart 1985

Dipnotlar:

(*) TKP/ML-Partizan'a karşı yürütülmüş bu geniş polemik, Avusturya Marksist-Leninist Partisi (MLPÖ), Batı-Berlinli Komünist (WEK) ve Akıma Karşı (GDS) tarafından ortaya çıkarılan "Enternasyonal Enformasyonlarda" belgelenmişlerdir.

- Sayı 4: TKP/ML MK'nin 7. Oturumu Üzerine, TKP/ML 1. Konferansının Eleştirisi Üzerine,
- Sayı 6: TKP/ML MK'nin 8. Oturumunun belgesine tavrı, TKP/ML MK'nin 9. Oturumunun belgesine tavrı, Tartışma kampanyasının başlatılması Üzerine TKP/ML MK'nin raporuna tavrı,
- Sayı 11: Avusturya Marksist-Leninist Partisi (MLPÖ), Batı-Berlinli Komünist (WEK), Akıma Karşı (GDS) ile TKP/ML arasındaki 1978'den 1981'e kadarki tartışmaların belgeleri,

(**) Biz bu belgeleri 1981'de almanca olarak kamuoyuna açtık (Akıma Karşı (GDS) sayı 21 Nisan 81 ve Akıma Karşı Info 7/81'de). TKP/ML-Partizan Eylül 1981'de "Akıma Karşı gizlice bürokrat, örnek hizibi destekliyor" adlı broşüründe, ilk iki eleştiriye kamuoyuna açarken, aynı broşürde, gerçi "TKP/ML uluslararası ilişkiler sekreterininin 20.5.81'deki tavrını" yayınlamakta, fakat Akıma Karşı'nın bu tavra cevabını yayınlamamakta. Akıma Karşı (GDS)'in bu cevabı "Bolşevik Partizan" tarafından ("Bolşevik Partizan" sayı 15/5, sf. 146-166) yayımlandı.

GDS YAZI KURULUNUN, TKP/ML 2. MERKEZ KOMİTESİ-
NİN ENTERNASYONAL PROLETARYAYA VE MARKSİST-LE-
NİNİSTLERE ADLI MESAJINA GEÇİCİ TAVRI (10.4.81)

TKP/ML 2. MK mesajında 2. Parti Konferansının çizgisini sadece tezler şeklinde ortaya koyduğu gibi, biz de buna eleştirimizi ilk önce sadece tezler şeklinde formüle edeceğiz. Bunun dışında bu konularla ilgili çeşitli yayınlarımıza dikkati çekmek istiyoruz.

1- 1957 ve 1960 Moskova Deklerasyonlarına Ve ÇKP 1963 "Polemik"lerine Tavar:

TKP/ML 2. MK mesajında bu konuda şöyle deniyor:

Parti konferansı "1957 ve 60 Deklerasyonlarının Kruşçev modern revizyonizmine karşı mücadelede önömlü adımlar teşkil ettiği ve bunların içinde ML çizginin hakim olduğunu tespit etmiştir."

"Bu belgeler marksist-leninistlerin Kruşçev modern revizyonizmine karşı uyanıklığını artırmış ve onları Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeleye seferber etmiştir."

Biz 57 ve 60 belgelerinin bu şekilde nitelendirilmesini kabul etmiyoruz. Bizim tavrımız şudur:

Sosyalist ülkelerin partilerinin 1957'deki ve tüm dünyanın komünist partilerinin 1960'daki görüşmeleri SBKP XX. Parti kongresinden sonra modern revizyonizmin enternasyonal ML hareketin hemen hemen tüm komünist partilerinin içinde kümeleneşinin ve vuku bulduğu, SBKP'nin şu veya bu şekilde açık olarak ÇKP'ye ve AEP'e saldırdığı ve dünya komünist hareketi içinde ciddi ve ilkesel görüş ayrılıklarının oluşunun giderek daha da açık olarak ortaya çıktığı bir zamanda yer almıştır. Bu durum kendisini bu her iki görüşmelerin sonuçlarında kabul edilen belgelerde de göstermiştir.

Modern revizyonizmin kançılایıcıları, Kruşçev revizyonistleri, enternasyonal dünya komünist hareketinin bu görüşmelerinde, SBKP XX. Parti kongresinde ortaya konan, kendi revizyonist programlarını dünya komünist hareketinin genel geçerli programı yapmak istiyorlardı.

Marksist-leninistler, yani öncelikle ÇKP ve AEP ou enternasyonal toplantılarda modern revizyonizme, bilhassa Kruşçev revizyonizmine karşı göğüs germe-yi ve ML ilkeleri koruma temelinde bir mücadelenin geliştirilmesini çabalıyorlardı.

Marksist-leninistlerin bu mücadelesi, görüşme belgelerinde bir dizi sorunlarda ve hatta bazen bir cümle içerisinde birbirine yapıştırılmış, direkt birbirine karşıt görüşlerin görülmesi sonucunu getirdi.

Bu ancak şekilsel ve dış görünümde birbirine bağlı olan, fakat içerik olarak karşıt olan şeylerin bir kefeye konmasının bir çabasıdır.(*)

Anti-revizyonist güçlerin revizyonist anlayışlara karşı bu mücadelesinin sonuçları, bazı revizyonist ekstremeleri kaldırmayı ve belirli, çoğu zaman genel tutulan ML pozisyonları kabul ettirmek olmuştur. Fakat burada ML bir çizgi kendisini kabul ettirip, hakim kıldırmamıştır.

Böylece bir dizi sorunlarda, hatta dünya komünist hareketinin tüm temel sorunlarında bu belgelerde doğru ve yanlış, ML ve revizyonist tezler

(*) Kızıl Bayrak, WBK ve GdS yazı kurulları 1979 dan beri "Polemiğin" geniş bir eleştirisi üzerine çalışmaktadırlar ve şimdiye kadar bunların 7 bölümü yayınlanmıştır. Bu ortak tavrıların ikisinde iki Moskova deklerasyonları geniş olarak ele alınacaktır, bu çerçevede 8 nokta ortaya konacak ve bunların temelinde bu her iki belgenin çelişkileri gösterilecektir.

(bkz: GdS sayı 10, sf. 24-27)

yanyana konulmuştur. Burada revizyanist tezler tabii ki bütünlük bağı içerisinde devrimci, ML pozisyonların değerini düşürmüş ve bu belgelerin toplam olarak revizyonist düşünceleri dünya komünist hareketi içerisinde en yüksek bir otoriteyle propagandasının yapılmasının bir aracı haline dönmüştür.

Önemli temel sorunlarda içeriği farklı görüşlere rağmen, ÇKP'nin kamuoyundaki yaklaşımı kendisiyle Kruşçev revizyonizmi arasında "tam bir uyuşma" olduğu anlamını yaratmıştır. O belgelerle ilgili kendi tavrını açık ve kamuoyu önünde koymamasıyla Kruşçev tezlerine karşı ML ilkelerin ve ofensiv olarak propagandasıyla karşı koymamasıyla, tamamıyla defensiv bir tavır takınmıştır.

Bunun sonucu olarak o bu belgelerin ML olarak propagandasını yapmış ve Kruşçev revizyonistlerini bu belgelerin çizgisini ihlal etmekle suçlamıştır, ki bu çizgi kesinlikle ML bir çizgi değildi. Bu ortamda işte tam bu gerçek Kruşçev revizyonistlerine, onlara hak veren yerleri alma ve kendilerini bu belgelerin çizgisinin gerçek savunucuları olarak gösterme imkânını sağlıyordu.

Bütün bunların yanında Enternasyonal komünist hareketin içinde tam bir karışıklık ve şaşkınlık ortaya çıktı, çünkü böyle bir yaklaşımla gerçek bir ofensiv ideolojik mücadele yürütülemiyordu, aksine 1957 ve 60 belgelerinin tamamıyla çelişkili içeriklerinin duruma göre "doğru" seçilmesi ve yorumlanması ön plana çıkıyordu.

ÇKP'nin yaklaşımıyla şunlar kesinlikle açıklığa kavuşmuyordu.

57 ve 60 Deklerasyonlarının hangi pozisyonları revizyonis ve hangileri ML olarak görülüyordu?

- ÇKP'nin ve diğer ML partilerin modern revizyonizme karşı kaymak istedikleri hangi pozisyonların kendileri yine de yanlış ve hata revizyonistlerdi.

Böylece bu belgeler dünya ML hareketini, ML güçleri sadece görünüşte dünya komünist hareketinin sağlamlaştırılmasında bir adım artırmış, gerçekte ise bu belgeler XX. parti konferansının ve SEKP'nin

aynı şekilde bir bütün modern revizyonizmin, açık taviz vermeyen ideolojik bir şekilde maskesinin düşürülmesinde takaz görevi görüyorlardı. Onlar bütünlük içinde bakıldığında ideolojik mücadelede işe yaramıyorlardı.

ÇKP'ninki gibi böyle bir yaklaşıma bağlı olarak bu belgeler ML taaruzun temelinde dinamit koyuyor ve insiyatifi büyük bir ölçüde Kruşçev revizyonistlerinin eline veriyorlardı.

Marksist-leninistler ilke pazarlığı yapmazlar. İdeolojik çelişkiler neticelendirilmeli ve sınıf bilinciyle proletaryaya bu çelişkiler temelinde sunulmalıdır.

Devrimci işçilerin sınıf bilincini karartmaya hizmet eden uzlaşmalar erdedilmelidir. Marksist-leninistler sürekli ML propaganda da şartsız özgürlük talebederler.

ÇKP'nin 1963'deki Polemiğiyle ilgili TKP/ML 2. MK mesajında şunu açıklıyor:

"Bugün enternasyonal komünist hareketini ortak bir çizgide birleştirmek için, 63 Polemikleri temel alınmalıdır. Bu belgelerin bazı hata ve eksiklikleri aşılmalı ve bu belgeler günümüzün ideolojik sorunlarını da içerecek şekilde geliştirilmelidir. Bu şart altında bunlar komünist hareketin platformudur."

1963 Polemiklerine böyle bir tavrı biz kabul etmiyoruz. Sorun kesinlikle "bu hataları ve eksiklikleri" aşmak ve onları birazcık aktuelize etmek değildir.

Daha çok burada mevzubahis olan temel, bu belgelerin karakterini teşkil eden hatalardır.

- Bu belgelerde Kruşçev revizyonizmi karşısında geri çekiniliyor ve biri barışçıl ve diğeri barışçıl olmayan iki yolun imkânı vurgulanıyor. Nazari dikkati bundan çekerek bu sorun yalnızca silahlı proletaryanın şiddete dayanan devrimi ile proletaryaya diktatörlüğünün kurulabileceği ve savunulabileceği şeklinde teorik olarak daha çok karıştırılıyor. (Bkz. GdS s.20, "Barışçıl ve Barış olmayan yolun şemasa ML'le çelişkilidir")

- Bu belgelerde Asya, Afrika ve Latin Amerika'da emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının boyunduruğu altında zayıf düşen gelişmiş ülkelerdeki devrim sorununda geniş tarım devrimi problemi ele alınmıyor.

- Yerli gericiliğe karşı mücadelenin, ABD emperyalizmine karşı mücadeleyle hangi şekilde bağlanması gerekliliği sorunu da tek yanlı olarak dünyanın tüm ülkeleri için dış düşmana karşı mücadele, öncelikle ABD emperyalizmine karşı olarak vurgulanıyor.

- Ayrıca Polemik ÇKP'nin ikinci yorumunda Stalin'i haksızca ve ispatsız bir şekilde eleştiriyor. Ve bununla içerik olarak modern revizyonistlerin Stalin'e saldırılarını gerçekten geri çevirmemiştir. (Bkz. GdS s.10, sf.10-18)

- Bu belgelerde muhakkak mecburu kural olarak ML kardeş partiler arasındaki ilişkilerde eleştirinin yalnızca içte getirilmesi savunuluyor.

Polemik belgeleri bizim düşüncemize bu ağır ve temel hatalar yüzünden o dönemde de ML bir çizgiye sahip değildirler ve bugün enternasyonal ML hareketinin platformunun temeli olarak hiç görülemezler.

2- Mao Zedung'a Tavir

A- Kim TKP/ML 2. MK'nin mesajını tam dikkatli okursa bu noktanın ele alınmasında temel bir çatlaklık fark edecektir:

TKP/ML 2. parti konferansı yalnızca Mao Zedung'un "Çinde Demokratik halk devrimi üzerine ve demokratik halk iktidarı üzerine görüşlerini araştırmıştır." Mao Zedung'un proletarya diktatörlüğüne, proletarya partisine ve proleter dünya devrimine tavrını araştırmamıştır.

Yine de yalnız parti konferansı tarafından araştırılan bölümü bağlayıcı değil de, Mao Zedung'un tüm eserini bağlayan kararlar alınmış ve burada Mao Zedung "beşinci usta" olarak gösterilmiştir. Bu tamamıyla manasız ve çok ciddiyetsizdir. Mao Zedung'un kendisi daima tam doğru olarak şu prensibi savunmuştur:

"Araştırma yapmayanın konuşma hakkı yoktur!"

B- TKP/ML 2. MK mesajı "demokratik halk devrimi" konusunda açık bir dille konuşmuyor ve şöyle diyor: "Mao Zedung tezleri hem Çin smutunda hem de genelde tamamıyla ML'dir." TKP/ML 2. MK'nin "hem de genelde"nin altında neyi anladığının gösterilmesi gerekecektir.

Çin'de devrimin yolunun (üs bölgeler kurma imkânı, şehirlerin köylerden kuşatılması vs.) otomatik olarak kapitalizmin çok gelişmemiş tüm ülkeler için geçerli olamayacağı anlayışına karşı sınırlama koymak şöyle böyle olsun düşüncemize göre yanlışdır.

C- Fakat besbelli en önemli nokta Mao Zedung'un genel değerlendirmesi ile ilgilidir.

a) TKP/ML 2. MK açık tavırdan kaçıyor:

Mao Zedung ilke hatası yapmış mıdır, yoksa yapmamış mıdır? Yapmışsa, hangisini?

Düşüncemize göre Mao bilhassa sosyalizmin inşasında milli burjuvaziyle siyasi ittifakın propagandasını yapan tavrı ile proletarya diktatörlüğünün özünü ilgilendiren ilkesel hata yapmıştır. (*)

Daha ağır olan ise, onun bu hatasının özeleştirisel bir tarzda açık olarak düzelmemesidir-kültür devriminin pratiği, artık Mao Zedung'un sosyalizmin inşasında milli burjuvaziyle siyasi ittifak teziyle hareket etmediğini gösterip, aksine burjuvazi

(*) AMLP Marksist-Leninist Araştırma Grubu tarafından "Marksizm'in-Leninizmin Teori ve Pratik" dizisinde yayınlanan 3/80 (30) sayılı broşüre dikkati çekmek istiyoruz. Orada SBKP'nin Mao Zedung değerlendirmesine cevap olarak, AMLP ML Araştırma Grubunun Yazı Kurulunun eleştirici bir tavrı yer almaktadır, biz burada, tamamıyla kabul ettiğimiz, Mao Zedung'un 1956'dan evvel proletarya diktatörlüğüne ve milli burjuvaziye tavrına Yazı Kurulunun takındığı tavıra dikkati çekmek istiyoruz. (s.13-20) GdS Yazı Kurulunun Notu (Bu gazetenin s. 6'daki ilanına bakınız.)

ile proletarya arasında ölüm kalım mücadelesinin propagandasını yapmış olsa bile,

b) TKP/ML 2. MK basitçe Mao Zedung'un "Marksizm-Leninizmin beş büyük öğretmenlerinden biri", "ML bir usta olduğunu" iddia ediyor.

Bu konuda bizim düşüncemiz şudur:

Mao Zedung'un 1949'dan evvelki tezleri, ki bunlar cilt 1-5 eserlerinde tekrardan görülmüyorlar. Marksizm-Leninizmin Çin üzerine muhteşem bir uygulanmasıdır Ve Lenin'in ve Stalin'in sömürge ve yarı-sömürge ve bağımlı ülkeler üzerine öğretilerinin önemli bir somutlaştırılmasıdır. Fakat bu eserler kesinlikle Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in proleter dünya devriminin sorunları üzerine eserlerinin esaslı bir geliştirilmesi olarak görülemezler. SBKP XX. parti kongresinden ve Stalin'in tamamıyla lanetlenmesinden sonra, 1963'te ÇKP'nin açık polemikle başlamasından sonra ve bilhassa 1966'dan beri büyük proleter kültür devriminin başlamasından beri birçok partilerde şu anlayış sağlamlaştı: Nasılki Stalin Lenin'in ölüm döşeginde durdu ve Marksizm-Leninizm meselesini dünya çapında sürdürdü, şimdi de Stalin'in ölümünden sonra Mao Zedung, Marksizm-Leninizmin dünya çapında savunulması, proleter dünya devriminin teorisi ve pratiği, dünya komünist hareketinin birliği meselesini ele alacak ve kendisini laik bir şekilde Marks, Engels, Lenin Stalin'in sırasına koyacaktır.

Mao Zedung bu imkânı gerçekleştirmediği görüşümüz yalnızca onun proletarya diktatörlüğü sorunundaki ağır hatası (siyasi iktidara burjuvazinin katılımı) gerçeğinde temellendirilmiyor.

Daha çok kendisini gösteren de, Mao Zedung tarafından hazırlanan 1963'teki dünya komünist hareketin ideolojik platformunun ilk girişimlerinin (25 Öneri) ciddi hatalarının olması, sürdürülmediği, tartışılmadığı ve düzeltilmediğidir.

İdeolojik mücadele ile düzeltilmesi zorunlu olan, "25 Önerideki" ve onu takip eden 9 "yorumdaki" ciddi hatalar diğerlerinin yanısıra şunlardı:

- Devrimin iki mümkün yolu şemasının çizilmesi: "Barışçıl ve barışçıl olmayan;"
- Kapitalist olarak gelişmemiş ülkelerde tarım devriminin tamamıyla ihmali,
- Tüm kapitalist ülkelerde mücadelenin "kendi" burjuvazisi yerine öncelikle ABD emperyalizmine karşı yürütülmesi;
- Stalin'e yanlış ve ispatlanmamış eleştirisi;
- Açık tartışmaya karşı yönelen ve karşılıklı eleştiriyi yalnızca kapalı kapılar arkasında izin veren, yalnız içgörüşme "kaidesini" kof tezi.

Mao Zedung'un dünya komünist hareketine önderlik rolünü, Lenin'in ölümünden sonra Stalin'in devraldığı gibi üstlenmediği ve modern revizyonizme karşı geniş ideolojik, teorik kararlı bir mücadele yürütmediği, kendisini göstermiştir.

70'li yıllarda Mao Zedung dünya komünist hareketinin büyük ideolojik mücadelelerine pratikte geniş madde, broşür yada kitapla hiç karışmadı. Hatta diğer komünist partilerinin önderleri ile görüşmeler altmışlı yılların sonunda ve yetmişli yılların başında son bulmuştu.

Bunu da Stalin'in ölümünden sonra Mao Zedung'un Marks, Engels, Lenin, Stalin eserlerinin onların seviyesinde, yani Marksizmin-Leninizmin ustaları seviyesinde sürdürmeyi üstlendiği söylenemez.

Yukarıda açıklanan sebepler yüzünde, Mao Zedung'un usta olarak Marks, Engels, Lenin, Stalin'le bir sırada göstermenin yanlış olduğu sonucuna varıyoruz.

Bildiğimiz kadarıyla Mao Zedung'un kendisi, onun Marks, Engels, Lenin ve Stalin'le eşitlenmesini hiç bir zaman talep etmemiştir. Yada kendisini Marksizm-Leninizmin ustası olarak görmemiştir.

3- AEP'ne Tavır

TKP/ML 2. parti konferansının açıklanması, TKP/ML'nin kendi içerisinde yürütülen tartışmaya ve de bir taraftan TKP/ML ve diğer tarafta ANLP, GdS ve

WBK olmak üzere aralarındaki tartışmayla kendisini göstermiyor, zira:

AEP karşı-devrimci olarak adlandırılabilir mi?

Bunu TKP/ML 1.MK 8. ve 9. Oturumunda tavsiye etmiş ve de katı olarak söylemişti.

Akıma Karşı (GdS) TKP/ML'i bu sorunda açık olarak eleştirdi. (Bkz. GdS s.18, sf.78-80) (Ağustos 1980)

Bildiğimiz gibi TKP/ML parti konferansı delegelerinin çoğunluğu bundan böyle özeleştirisel bir şekilde AEP'nin karşı-devrimci olarak nitelenmesini geri çekmiştir, çünkü bir partinin revizyonist çizgisiyle bir partinin artık tamamıyla sapıp sapmadığı sorunu arasında tam bir şekilde ayırım yapılması gereklidir.

Biz soruyoruz: TKP/ML yeni MK bu şeyler üzerine niye hiç bir söz sarfetmiyor?

Bu samimi ve dürüst müdür?

Biz açık olarak diyoruz: Hayır!

10.4.1981 GdS Yazı Kurulu

" Hizipçi olanlar, kendilerine elestiri yöneltten kadrolardan örgütün imkânlarını esirgeyenler, kendilerine dalkavukluk ve yağcılık yapanlara bütün imkânları sergileyenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, örgüt içinde körükörüne itaati, dalkavukluğu, sırtsıvazlamayı tesvik edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar, kendilerine gelince herşeyi iyi, baskalarına gelince herşeyi kötü gösterenlerdir."

(İ.Kaypakaya, Seçme Eserler, s.313, "Hizipçi" ve "Bölücü" olan kimdir??)

GDS ÖRGÜTÜNÜN TKP/ML 2. PARTİ KONFERANSI;
BATI ALMANYA'DAKİ HİZİPÇİLERİN PROVOKATİF
FAALİYETLERİ VE YENİ MERKEZ KOMİTESİNİN
İLK KARARLARI ÜZERİNE İLK TAVRI (21.3.81)

Yeni Merkez Komitesine, Bütün Parti Üyelerine ve Aday Üyelerine,

Hepimizin bildiği gibi, "AKİMA KARŞI", Avusturya Marksist-Leninist Partisi (AMLP), Batı Berlin'li Komünist (WBK), Kıbrıs Komünist Partisi/ Marksist-Leninist (TKP/ML) ile birlikte 2. Konferansa davet edilmiştik. Türkiye'deki somut durum ne yazıkki; bizim kişisel olarak konferansa katılmamızı mümkün kılmadı.

Ancak biz, 2. Konferans öncesinde konferans için önemli belgelere (Merkez Komitesi 7., 8., 9. Toplantı kararları ve Merkez Komitesinin siyasi raporu) sahiptik. Biz bu belgeler hakkında görüşlerimizi yazılı olarak ortaya koyduk.

2. Konferans sonrasında sorumlu yoldaş bize 2. Parti Konferansında sürdürülen tartışma ve alınan kararlar üzerine mümkün olduğunca detaylı bilgi verdi.

Batı Almanya'da gelişen bir takım son olaylar ve yeni Merkez Komitesi'nin tavrına karşı şunları açıklamayı gerekli görüyoruz:

1. Parti Konferansı tarafından seçilen "eski MK" ve bizimle ilişki kurmakla görevlendirilmiş olan yoldaş görüşümüze göre bizimle doğru bir temelde ilişki kurmuş ve geliştirmiştir.

Bu bizimle "eski MK" arasında ciddi ideolojik ayrılıkların olmadığı anlamına gelmez. Biz eski MK ile bu ideolojik ayrılıklar üzerine tartıştık ve sürdürdüğümüz tartışmayı yazılı olarak belgeledik. Biz eski Merkez Komitesinin "genel olarak" kitleler önünde yürütülecek tartışmadan yana olması ama somut olarak sürdürdüğümüz tartışmaların belgelerinin kitlelere yayınlanmasına karşı olması şeklindeki tavrı ile hem fikir değildik.

Buna rağmen bizler dayanışma içinde bir tartışma yürütmeye kararlıydık. Her iki taraf ta bu anlayışla tartışmayı başlattık ve derinleştirdik.

Eske MK bizim kardeş örgütümüz olan AMLP ile bir ortak açıklama yaptı. (Temmuz 1978) Daha sonra eski MK'nin kararına uygun olarak yurtdışı teşkilatı ile ortaklaşa "Sosyalist Arnavutluk'u Savunulma Kampı" (1978 sonu) ve "Stalin'in Savunulması İçin yapılan toplantı"yı (1979 sonu-1980 başı) düzenledik.

1980 Nisan'ında AMLP, Akıma Karşı (GdS), WBK, TKP/ML dörtlü bir açıklama yaptık. Bu açıklamada aramızdaki ideolojik görüş ayrılıkları da ortaya koyduk ve beraberce karşılıklı belgelerin incelenmesi ve kamuoyu önünde tartışma çağrısı yaptık.

Şimdi yeni Merkez Komitesi bir kalem darbesi ile (2. Parti Konferansının bu konuda kararı olmadığı halde) eski MK'nin sağ oportunist bir çizgiye sahip olduğunu ve XX bölge komitesinin bugüne dek, merkezi fiili denetim olmadan çalıştığını açıklıyor.

Bundan bizim için çıkan sonuç; bizim bugüne kadar ki ortak çalışmamızdan ve ortaklaşa kararlaştırılan ortak açıklamalaradan uzaklaşıldığı; bunlara karşı tavrı takınıldığıdır.

Biz tabii ki; burada yeni Merkez Komitesinden halle ortak açıklamaların temininde olup olmadığını; onun bu ortak açıklamaları kabul edip etmediğini berak bir şekilde açıklamasını talep ediyoruz. Kardeş örgütler birbirleriyle ilişkilerinde görüşmelerinde namuslu ve açık olmalıdır. Kıvırtmadan, dolaysız olarak tavrı takınılmalıdır. Dolambaçlı yolu değil direk yolu tercih etmelidir.

2. Parti Konferansı bize verilen bilgiye göre; AMLP, GdS, WBK'nın 7., 8., 9. Merkez Toplantı kararlarına ve Merkez Komitesinin 2. Konferansa sunduğu siyasi rapora getirdiği eleştirilere en kısa zamanda cevap verme kararını oylama sonucu almıştır. Biz, bu kararı sevinçle karşılayıp selamlıyoruz.

Biz, 1980 Nisan'ında yaptığımız ortak açıklamada birlikte yaptığımız çağrıya uyarak getirdiğimiz eleştirileri kamuoyuna açıklayacağız. Aynı şekilde Merkez Komitesinin bu eleştirilere verdiği cevabı da açıklayacağız. Biz MK'nin 2. Konferansın aldığı kararı yerine getireceğini ve bizim eleştirimize tek tek bütün noktalarda detaylı cevap vereceğini umuyoruz.

Biz 2. Parti Konferansında bugün MK'nin savunduğu çizgiyi savunan ve bir bölümü MK içinde yer alan bazı delegelerin örgütümüz ve diğer kardeş örgütler hakkında ("") içinde kardeş örgütler dediklerini öğrendik. Bütün dünya komünist hareketinin gözü önünde başlatım geliştirdiğimiz kardeşlik ilişkilerine terbiyesizce bir saldırı niteliği taşıyan bu tavrın, delegelerin çoğunluğu tarafından redd edilmesi ve bu lafları edenlerin sözlerini geri alması bizi tabii ki sevindirdi. Ama görüşümüze göre bu tavrın ardında yatan sorunlar bu kişilerin "sözlerini geri alması"yla hal olmayacak kadar derin sorunlardır. Şu bir gerçektir ki, AMLP, GdS, WBK, parti konferansının hazırlığı aşamasında parti içinde dağıtılan belgelerin bazılarında "stalinist" olarak değerlendirilmektedir. Mesela bu belgelerde şöyle cümleler bulmak mümkündür:

"İ. yoldaşın görüşlerine bakılırsa, onun da aynı Alman stalinistleri gibi düşündüğü gibi görülür." (FÜ'lerin İ.ye Mektubu 20.4.80)

"AMLP ve bazı Alman gruplarının bu "orjinal" görüşleri keskin stalinist bir çizginin sonucudur." ("Çağrı Hakkında Eleştirilerimiz")

Bunları yazanlar, yönetici mevkide olan ve bugünkü MK'nin çizgisini savunan yoldaşlardır. Bu gerçekten korkutucu derecede düşük seviyede bir polemiktir. Birbirlerine küfür etmek için "stalinist" kavramını kullanan bu yönetici yoldaşlar; bu tavırlarıyla Stalin ve Marksizm-Leninizm konusundaki sınıf tavırlarını ortaya koyuyorlar. Onlar aynı zamanda bu tavırlarıyla bizimle ciddi bir tartışmaya hazır olmadıklarını da ispatlıyorlar.

Yeni MK, bu ilkesiz saldırıları geri çevirmemiştir. Biz bu konuda tavır takınılmasını tabii ki talep ediyoruz. Ve bir kere daha açıklıyoruz ki; biz Marks, Engels, Lenin'in olduğu gibi Stalin'inde öğrencileriyiz.

Yoldaşlar,

Şimdi öğrendikki; XX'deki partili yoldaşlara ve bütün XX bölge komitesine karşı bizim şiddetle mahkûm ettiğimiz bütünyle demokratik merkezîyetçilik ilkeleri dışında olan tasviyeci ve provokatif eylemler, yani MK tarafından özünde meşru ve haklı olarak değerlendirilmiştir.

Biz böyle bir kararı kesinlikle anlayışla karşılamıyacağız. Yani MK'nin bu kararı parti-nin bir bölümünün demokratik yapısını bir kalem darbesiyle ortadan kaldırmaktadır. Biz kamuoyu önünde bu davranışın, leninist tipte bir parti-nin işleyiş kuralları açısından bütünyle ilkesiz ve yanlış olduğunu açıklayacağız. Bu karar; bizim mektubumuzun başında yaptığımız alıntıda İbrahim Kaypakkaya'nın mahkûm ettiği davranışla uyum içindedir.

Yoldaşlar,

Biz, bütün parti üyelerinizden aynı zamanda bizim örgüt mallarımızın çalınmasını mahkûm etmesini ve bizim mallarımızın geri verilmesini talep etmesini bekliyoruz. Bu; bizim görüşümüze

göre mutlaka gereklidir. Biz, bu provokatif davranışlara girenlerin, bu arada bizim örgütümüzün de mallarını çalanların, bu eylemleri hakkında Merkez Komitesi'nin haberdar etmediğine inanıyoruz. Belgelerden çıkarabildiğimiz kadarıyla bu kişiler, eylemleri hakkında detaylı bilgi vermişlerdir. Bu açıklamaya ek olarak; bu gibi eylemleri haklı göstermeye çalışan kişilerin bize yazdıkları bir mektubu ekliyoruz. Bu mektupta bu kişiler, salak pozlarına girip, çaldıkları malların bize ait olduğunu bilmediklerini söylüyorlar. Bunlar eğer bizim kitapçı dükkanımızdan mal çalarlarsa, çaldıkları malın bize ait olduğunu bilmeleri gerekir. Çaldıkları baskı makinası ve baskı malzemesi de bizim örgütümüze aittir.

Şimdi biliyorlar. Şimdi yeni MK'de biliyor. Ve biz bunları beş gün içinde çaldıkları malı geri vermeye çağırıyoruz. Biz MK ve bütün parti örgütlerinden bizim bu talebimizi desteklemelerini bekliyoruz. Eğer bir kardeş partinin MK bir kardeş örgütün mallarının çalışmasını özünde meşru ve haklı ilan ederse; o zaman o, o biçim bir kardeşlik ilişkisi olur. Bu öyle bir kardeşlik ilişkisidir ki, W.da 8 Mart'ta yapılan kadınlar günü toplantısında kardeş örgütün yayın organlarının satılması engellenmiştir. Biz, bu tavrı mahkûm ediyor ve bütün marksist-leninistlerden bu tavrı mahkûm etmesini bekliyoruz.

Yoldaşlar,

Aramızda görüş ayrılıkları, önemli bir görüş ayrılıkları vardır. Bu ne yeni olan ne de aşıl-maz olan bir şeydir. Ama yeni MK'niz mücadele ie öyle metodları desteklemişti ki; bu metodlar eğer meşru hale gelirse bilinçli disiplinin ve demokratik merkezîyetçiliğin bütünyle tasviyesine kaçınılmaz olarak yol açacaktır. Bu metodlar Marksizm-Leninizm'in cephaneliğinden alınmamıştır.

Yeni MK, çok açık bir biçimde partinin içinde tartışılan en önemli sorunlar üzerine kamuoyu önünde yürütülecek tartışmaya karşı tavır almış-

tır. Lenin ve Stalin bize parti içindeki ilkel konulardaki tartışma eğer kamuoyuna yansıtılmazsa bunun sonucunun partinin bütünüyle demoralize olması ve çökmesi ve partinin kitlelerle ilişkisinin kopması anlamına geleceğini öğretmektedirler. Biz, bunu tartışma içinde defalarca açıkladık. Eğer yeni MK bu yolunda ısrar ederse, sonuç kaçınılmaz olarak çöktü olacaktır.

Yoldaşlar,

Elimize 2. Konferansın belgeleri geçtiğinde konferansın belgelerini tek tek ele alıp görüşlerimizi bildireceğiz. Ama konferans hakkında kamuoyuna yapılan açıklamadan açıkca ortaya çıkmaktadır; yeni MK ile aramızdaki görüş ayrılıkları uç noktasına kadar sertleşecektir. Buna bir örnek vermek gerekirse, açıklama da mesela 1957/60 Deklerasyon ve bildirgeleri hakkında bu belgelerin marksist-leninistleri Kruşçev revizyonizmine karşı seferber edici bir rol oynadığı (bu belgelerin özünde marksist-leninist belgeler olarak değerlendirilmesini bir kenara bırakıyoruz) şeklinde değerlendirilmesi o kadar açık yanlış bir değerlendirmedir; bu konuda söyleyecek bir şey bulamıyoruz. Bizim bildiğimiz kadarıyla sizin MK'niz dışında hiç kimse hatta bu belgelerin Enver Hoca ve Mao Zedung önderliğindeki Çin Komünist Partisi gibi savunucuları bile böyle kaba yanlış bir değerlendirme yapmamıştır.

Biz, aldığınız kararlar hakkında görüşlerimizi daha önce çeşitli belgelerimizde ortaya koyduk. Size olan eleştirimizi de ilettik. Sizden beklediğimiz, bu eleştirilerimize kamuoyu önünde cevap vermenizdir.

Yoldaşlar,

Görülen odurki; yeni Merkez Komiteniz, gerek kardeşlik ilişkilerimiz konusunda gerekse partinizin gelişmesi konusunda tehlikeli bir yolda yürümektedir. Mao Zedung "Parti İçi Mücadele konusunda akıma karşı mücadele Marksiz-

min-Leninizm'in bir ilkesidir' der. Wang Hung Wen ise aynı konuda doğru olarak şunları söylemektedir: "Eğer durumun tümü, eğer çizgi söz-konusuyse gerçek bir komünist hiç bir kişisel çıkar gözetmeden akıma karşı mücadele edecek cesareti göstermelidir. Görevden alınma, partiden atılma, zindana atılma, evliliğin bozulması ve hatta ölüm pahasına bile bunu yapmalıdır." (10. Parti Kongresi sf.55-56)

Bütün parti üyelerinize marksist-leninist ilkelerin zaferi için verdikleri mücadelede başarılar dileriz.

- YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİ !

21.3.1981

TKP/ML'NİN ENTERNASYONAL İLİŞKİLER SEKRETERİNİN 20.5.1981 TARİHLİ TAVRINA AKIMA KARŞI'NIN CEVABI (Temmuz 1981)

ÖNSÖZ

MK temsilcisinin demokratik merkezîyetçilik üzerine görüşlerini açıklaması çok iyi oldu.

AMA ŞUNU SAPTAMALIYIZ Kİ, MK temsilcisi bizim diğer belgelerimizi tek tek incelemesine rağmen, zamanını bizim II. Parti Kongresinin ideolojik çizgisine getirdiğimiz eleştirileri madde madde incelemeye harcamamaktadır.

BU, II. MK temsilcisinin, aramızdaki bugünkü tartışmada belirlenici halkanın İDEOLOJİK VE SİYASİ ÇİZGİ olduğunu kavramadığını GÖSTERMEKTEDİR! Gerçekte o sadece örgütsel sorunlara dalmakta, ama eleştirilerimiz karşısında II. Parti Konferansının ÇİZGİSİNİ HİÇ SAVUNMAMAKTADIR!

Bu temel hatanın NEDENİ sadece iki hususta bulunabilir: YA onun PARTİ ÇİZGİSİ sorunlarına nazaran ÖRGÜTSEL SORUNLARA ilkesel olarak öncelik tanıyan köklü bir BÜROKRATİK ANLAYIŞI vardır (çizgi sorunlarında şimdiye kadar adeta "herşey" in altına imzasını basan ve gelecekte de basacak olan bir kadro anlayışı, ki ancak o zaman aygıt ve örgüt ayakta tutulabilir) ; ya da, karşısındakileri ikna edecek kanıtlar olmadığı için II. Parti Konferansı'nın ideolojik ve siyasi çizgisinin savunulmasında kamuoyu önünde yürütülecek her tartışmada y e n i k düşeceğini sezmede veya bilmektedir ve bundan dolayı bu konular üzerine tartışmaktan ürkekçe çekinmektedir; veya bunların ikisi de geçerlidir.

I. DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK SORUNU HAKKINDA

a) II. MK temsilcisi yazısında şöyle demektedir:

"Partililer, (Parti kongrelerinde —YN) alınan bu kararlarla aynı görüşte olmasalar dahi onları savunmak ve uygulamak zorundadırlar."

("GDS Yönetiminin 25.4.1981 tarihli ikili görüşme hakkındaki tavrı üzerine bir açıklama", Partizan yayınları, No. 16, s.51-52) (Bundan böyle PY, No.16)

Bu sorun burada ortaya konulduğundan daha karmaşıktır. Burada ki açıklama —ÇKP'li Marksist-Leninistlerin ÇKP VIII. Parti Kongresinde revizyonist bir çizgi kararlaştırılmasından sonraki büyük tecrübesini alırsak—, Liu Şao-çi'nin "itaatli alet" teorisıyla uyum içinde olan bürokratik bir basitleştirmedir!

Partinin pratikle ilgili kararlarının mutlaka uygulanmasının zorunlu olduğu doğrudur, ama Lenin:

"Proletarya(nın) tartışma ve eleştiri özgürlüğünün bulunmadığı bir eylem birliğini ..." (Lenin, TE, c.11, s.315, Almanca, "Kadetleşen Sosyal-Demokratlara karşı mücadele", 1906)

tanımadığını, ve aynı zamanda

"... Parti tarafından kararlaştırılan bir eylem birliğini sarsan veya zorlaştıran her eleştirinin caiz olmadığını" (Lenin, TE, c.10, s.447, "Eleştiri özgürlüğü ve eylem birliği", 1906)

açıklıyordu.

Bu düşüncüyü açıklayarak şöyle devam eder Lenin:

"Partinin siyasal eylemi tek elden olmalıdır. Belirli eylemlerin birliğini zedeleyen her çağırısı, ne kitle toplantılarında, ne de parti toplantılarında ve parti yayınlarında caiz değildir." (Aynı yerde)

Belirli eylemlerin sözkonusu olduğu yerlerde Lenin'in kararları üzerine kamuoyu önünde tartışmayı caiz görmediği anlaşılmaktadır. Ama ilkesel nitelikteki tartışmalar sözkonusu olduğu zaman durum tamamiyle değişmektedir. Bu durumda Lenin kitleler önünde yürütülen kamuya açık tartışmaların doğru ve gerekli olduğunu sürekli olarak açıklamıştır:

" 'Çekişmelerin işçi kitleleri içine taşınması'nı memnuniyetle karşılıyoruz, çünkü tam da bu kitle ve yalnızca o, 'çekişmeler' konunun özü ile ilgili görüş ayrılıklarından ayrıracak, görüş ayrılıkları içinde kendisi yönünü saptabilecek, kişisel bir fikir edinecek, 'kimle birlikte gitmek' değil, 'nereye gitmek' sorusunu, yani kendisine ait, belirli, açık, kendisi tarafından iyice düşünülmüş ve sınanmış bir çizgi sorusunu karara bağlayacaktır." (Lenin, TE, c.20, s.481, "Burjuva aydınların mücadele yöntemleri", 1914)

Belirli eylemlerle ilgili olan pratik konulardaki kararların ideolojik-teorik(%) alandaki sorunlardan, ilkesel sorunlardan ayrılması gerektiğini buradan öğrenebiliriz.

(%) Merkez Komitesi, parti üyelerinin teorik-ideolojik alanda kitleler karşısında parti çizgisinin propagandasının yanı sıra, —kişisel görüşü olduğunu belirtmek koşuluyla— kendi kişisel (parti çizgisi ile —ÇN) çelişen görüşlerini açıklayıp açıklamayacaklarını koşullara göre kararlaştırabilir!! (Bkz. Stalin, TE, c.10, s.156 ve 165-166)

Bir başka bakış açısı:

Karara bağlanan çizgi genel anlamda revizyonist veya yanlış olduğu zaman, II. MK temsilcisinin yukarıda aktarılan iddiasına uyulması daha problemlidir. Parti üyelerinin eğitimine bu olanağın dahil edilmesi çok önemlidir, çünkü bir partinin karara bağlanan çizgisinin "her zaman doğru" olması gerektiği görüşü, parti hakkında revizyonist bir anlayıştır.

- b) TKP/ML MK temsilcisi, Lenin'in, yalnızca Bolşevizmin propagandasının yapılmasına izin verildiği koşullarda disiplini tanıdığını gizliyor

TKP/ML II. MK temsilcisi yazısında şunu iddia ediyor:

" Lenin'in tavrı ise her zaman kongre kararlarına uymak olmuştur. Hatta Lenin IV. Kongrede çoğunluğu sağlayan ve Merkez Komitesini ele geçiren Menşeviklerin IV. Kongre kararlarını çiğnemesi karşısında, Merkez Komitesine değil, kongrenin kararlarına uymuş ve bu tavrın genel örgütlenme ilkeleri ile ilişkisini göstermiştir." (PY No.16, s.52)

Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisinin II. ve IV. Kongresi arasında Lenin'in disiplin hakkındaki tutumunun II. MK temsilcisi tarafından anlatımında, gerçeklerin yarısı ortaya konmakta, çarpıtılmaktadır. IV. Kongrenin kararlarına uyulması, ama özellikle RSDİP'in II. Kongresinden sonraki tutum bir şeyi açıkça göstermektedir.

Yalnızca bütün partiye ve kitlelere Bolşevik çizginin propagandasını yapabilme koşulu ile Lenin RSDİP'nin bir üyesi olarak kaldı. O, bunun için II. Kongreden sonra kendi bolşevik yayın organını, "Vperyod" (İleri) adlı gazeteyi kurmak zorunda kaldı. (BKz. "SBKP(B) Tarihi/Kısa Ders", s.74, Aydınlık Yayınları, Eylül 1970)

Bolşevik propaganda özgürlüğü Lenin için temel koşuldu; bu temel koşul altında, Menşeviklerin örgütüyle, onların tabanını Bolşevizme kazanmak için, birleşme çabaları gösterdi.

Bu koşulu belirtmemek, ama Lenin'in sözümona tavrı ile ortaya koyduğu "genel örgütlenme ilkeleri"nden dem vurmamak, kaba bir tahriftir. Ve merkezin revizyonist bir çizgiye sahip olduğu durumlarda, işçi sınıfı ve devrimci halk kitleleri karşısında sessiz kalmayı talep etmek demektir.

- c) TKP/ML MK temsilcisi yukarıdan aşağıya doğru parti inşası ilkesini revizyonist bir tarzda nasıl taktik bir sorun haline getirerek çarpıtıyor

TKP/ML MK temsilcisi şunu iddia ediyor:

"Bolşevik Partisi kurulduğundan 1905'e dek yukarıdan aşağıya örgütlenmiştir. Bolşevik Partisi Tarihi'nde de Stalin, Stolipin gericiliği döneminde örgütlenmede merkezîyetçilik yanının ağır bastığını, ancak 1917 Şubat devriminden sonradır ki, partinin legale çıkarak alttan üste doğru seçimlerle örgütlendiğini anlatır." (PY No.16, s.55)

Bu açıklama tümüyle ilkesizdir; parti inşasının yukarıdan aşağıya mı, yoksa aşağıdan yukarıya mı olacağı sorununu illegalite veya legalite sorununa bağlamış gibi göstermekte, ve Menşevizme karşı mücadelede Lenin'in yukarıdan aşağıya parti inşasını ilkesel bir sorun olarak ortaya koyduğundan bahsetmemektedir. Bir komünist partisinde demokrasi ve merkezîyetçilik, yukarıdan aşağıya doğru ve aşağıdan yukarıya doğru bir gelişme vardır.

Burada incelenen sorun, Leninizmin partinin yukarıdan aşağıya inşa edilmesine ilkesel bir öncelik tanıyıp tanımadığı ve ne - den tanıdığı sorunudur.

İlkesel öneme sahip "Bir adım ileri, iki adım geri" adlı bolşevik örgütlenme yazısında Lenin, Menşeviklerin bir karakteristiğinin:

"parti kongresinden ve onun seçtiği kurullardan başlayarak partiyi yukarıdan aşağıya örgütlenme düşüncesine (bu 'bürokratik' düşünceler, düşmanlıkları ...' olduğuna açıklamıştır. (Lenin, "Bir adım ileri, iki adım geri", s.9, Sol yayınları, Aralık 1976)

Lenin:

" 'Iskra'nın, parti örgütüne temel yapmaya çalıştığı" (A.g.e., s.56)

ana fikirler hakkında şöyle diyordu:

"... örgütlenmenin belli başlı ve ayrıntılı sorunlarını kararlaştırma yöntemini ilke olarak ... merkezîyetçilik fikri ... (belirlemektedir)." (Aynı yerde)

Tam da yukarıdaki bölümde Lenin, diğer sorunlardan (MK'nin yurt içinde, Merkez Yayın Organının yurt dışında olması gibi) farklı olarak, merkezîyetçiliğin bu önceliğinin legalite veya illegalite sorunundan bağımsız olduğunu, ama onun bolşevik parti örgütünün temel düşüncesi olduğunu açıklamaktadır.

Lenin'in, "Bir adım ileri, iki adım geri" adlı ünlü yazısında açıkladığı gibi, Komünist Partisinin ilkesel olarak öncelikle yukarıdan aşağıya inşa edilmesi gerektiğinin kendiliğinden anlaşılır bir şey olduğunu görüyoruz! Bu tespitin ideolojik zemini MK'nin basitçe vurgulanması değildir, çünkü Lenin sürekli olarak PARTİ KONGRESİNİ EN YÜKSEK ORGAN OLARAK değerlendirmiştir.

İdeolojik zemin, faşizm ve çarlık koşulları altında "seçilme hakkı"nın yerel ve bölgesel düzeyde ne dereceye kadar sınırlan- dırılması ve atamalarla (ko-optasyon) tamamlanması gerektiği sorununda da yatmaktadır.

İdeolojik zemin daha ziyade teori ve programın, bilim temelinde ortaya çıktığı ve bundan dolayı partinin ÜNDERLERİNİN kendi ülkelerindeki devrimin teori ve programının hazırlanmasında belirleyici rol oynamaları gerektiği ve ilkel çalışmaya (ama - tölüğe —ÇN) karşı yönelen partinin temel örgütlenmesinin merkezi bir plan tarafından yerine getirilmesi, herşeyden önce ve ilkesel olarak aşağıdan yukarıya doğru değil, yukarıdan aşağıya doğru bilimsel bakış açısına dayanarak yapılması gerektiği şeklindeki Marksizm-Leninizmin temel anlayışında yatmaktadır.

"1905'e dek" yukarıdan aşağıya, 1917'den "itibaren" aşağıdan yukarıya doğru örgütlenildiği şeklindeki tez, birinci olarak, 1912-1917 arası dönemi açık bırakmaktadır, sırası gelmişken bunu belirtelim. Ama o, parti örgütlenmesinin legal koşullar altında da öncelikle yukarıdan aşağıya doğru olduğunu yadsımaktadır. Sanki o zaman (sosyalizmde de) örgütlenme ilkesi demokratik merkezîyetçilik değil de "merkezi demokratizm" olurmuş gibi göstermektedir. Tabii ki böyle bir şey yoktur.

MK temsilcisi, legal koşullar altında (yalnızca seçilme hakkının tamamıyla uygulanmasından dolayı), parti öncelikle aşağı - dan yukarıya doğru inşa edilmiş gibi göstermektedir. Biz bunu kesinlikle anti-Leninist, ve Lenin ve Stalin'in SBKP(B)'sinin teori ve pratiği ile çelişiyor olarak reddediyoruz.

TKP/ML II. MK temsilcisinin, Lenin'in bolşevik partinin örgütsel inşası hakkındaki hiç bir ilkesel görüşünü kabul etmediği; bolşevik parti inşası konusunda Lenin'in açıklamasını, çarlık koşullarına uygun olduğu şeklinde açıklamaya çalıştığı; ve bütün ülkeler için, burjuva parlamenter demokrasisinin hüküm sürdüğü ülkeler için de geçerli olmadığını söyleyen "Euro-komünistlerin" ve çeşitli türden oportünistlerin korosuna katıldığı ortaya çıkmaktadır.

TKP/ML II. MK temsilcisi demokratik merkezîyetçilik sorununu, partinin ilkesel olarak öncelikle yukarıdan aşağıya örgütlen - diği sorununu çarpıtarak, faşist koşullar altında demokratik merkezîyetçiliğin demokratik yanını pratikte hükümsüz kılmanın ve demokratik merkezîyetçiliğin demokratik yanını sadece seçilme hakkı olarak, veya sadece burjuva-demokratik koşullar altında mümkün olan bir şey olarak göstermenin hazırlığını yapmak - tadır. O böylece Lenin'le temelden çelişmektedir.

d) II. MK temsilcisi teori ve pratikte parti inşasında demok - rasi unsurlarını nasıl ayaklar altına alıyor

TKP/ML II. MK temsilcisi, Lenin önderliğinde Rusya'daki parti - nin 1917'ye kadar:

"... demokratik olarak seçilen merkezin, alt organları ata - ması temelinde ..."
(PY No.16, s.55)

hareket ettiğini ileri sürmektedir.

Bu kuyruklu bir yalandır !

MK temsilcisi, tabanda, seçim yapılabilen yerde seçimlerin yapıldığını (ki bu yurt dışında zaten yapılmıyordu) ve k e s i n l i k l e s a d e c e atamalar yapılmadığını, tam tersine, özellikle partinin orta seviyedeki organlarında (Bölge Komite - lerinde) ikisinin karışımı bir yöntem uygulandığını; böylece kısmen seçilmiş, kısmen de MK'nin atadığı üyelerin beraberce adı geçen komiteyi oluşturduğunu gerçekten bilmiyor mu?

Şubat 1913'te yapılan "RSDİP Merkez Komitesinin Parti fonksiyon - nerleri ile görüşmesi"nde, partinin orta düzeydeki yönetici or - ganlarının oluşumunda uygulanan seçilme hakkı ilkesi ile atama ilkesinin birleştirilmesi şeklindeki bolşevik partinin bu ör - güt - sel kuralı, "İllegal partinin inşası" adlı kararla saptandı.

Bu kararın 4. maddesinde şöyle denmektedir:

"Toplantı, her merkezde, birbirinden kopuk yerel gruplar ara - sından tek bir yönetici örgütün kurulmasının artık zorunlu hale geldiğine işaret eder.

Örneğin St. Petersburg'da, semt çekirdekleri tarafından se - çilme ilkesiyle komite üyeleri tarafından seçilme ilkesi birleştirilerek kurulan bir yönetici Şehir Komitesi, şehir

çapında bir örgütlenme tipi olarak ortaya çıkmış bulunmak - tadır.

Bu örgütlenme tipi, hem yönetici organ ile önde gelen çekirdekler arasında çok yakın ve doğrudan bir bağın kurulmasını, hem de her an tüm örgüt adına hareket etme yetkisine sahip, küçük, seyyar ve özellikle iyi gizlenmiş bir yürütme organının kurulmasını mümkün kılmaktadır. Toplantı, yerel ve ge - nel hayat koşullarının gerektireceği değişiklikler göz önü - ne alınmak kaydıyla, bu örgütlenme tipini, işçi sınıfı hare - ketinin öteki merkezlerine de salık verir."
(Lenin, "RSDİP Merkez Komitesi ve Parti Görevlilerinin Kra - kov Toplantısı Bildirisi ve Kararları", Şubat 1913, s.198-199; "Örgütlenme üzerine"de, Aydınlık Yayınları, Mayıs '77)

Bolşevizmin ayrı bir akım olarak ortaya çıktığı 1902'de Lenin, "Bir yoldaşa örgütsel görevlerimiz üzerine mektup" adlı ünlü belgesinde, demokratik merkezîyetçiliğin ve bolşevik partinin temel örgütsel kurallarını açıklıyordu. Bu kurallarla TKP/ML II. MK temsilcisinin yukarıda aktarılan savları birbirine 180 derece terstir.

MK temsilcisi acaba Lenin'in bu yazısını tanımıyor mu ?

Lenin ve Bolşeviklerin kesinlikle II. MK temsilcisinin isnat ettiği şekilde hareket etmediklerini açıklığa kavuşturmak için Lenin'in bu önemli belgesinden en azından kısaca birkaç önemli ilkesel öğretiyi aktarmak istiyoruz.

Yeni komitelerin kurulmasında merkezin hakları konusunda şun - lar söylenmektedir:

"MO ve MK'miz olduğu zaman, yeni komiteler ancak bunların iş birliği ve onayıyla kurulmalıdır."
("Örgütlenme", s.74, Aydınlık Yayınları, Mayıs 1977)

Lenin her komiteden yedek üyeler saptamasını talep etmekte ve tutuklamalar halinde:

"... Merkez Komitemizin tutuklanan bir delegesinin yerine derhal yedekler bulunması ve çalışmanın sürekliliğinin sağ - lanması ..." (a.g.e., s.87-88)

için, "ilişkiler listesi"nin, isimlerin ve adreslerin "güveni - lir bir yere", MO ve MK'nin Parti Bürosuna bırakılmasını zorun - lu kılmaktadır.

Parti örgütünde demokratik unsurla ilgili bazı bölümler:

Yerel komitelerin bileşimi konusunda Lenin şunları yazmaktadır:

"... komitenin nasıl kurulması gerektiği (Almancada "komite - nin bileşimi" —ÇN) sorunu, Sosyal-Demokratların yerinde saptayacakları bir sorundur. Ama belki de şunu belirtmek ge - rekiyor: Komiteye yeni üyelerin alınması, komite üyelerinin çoğunluğunun (ya da üçte ikisinin, vb.) kararıyla gerçekleş - meli ..." (a.g.e., s.74)

Burada daha 1902'de partinin orta düzeydeki parti yönetimleri - nin bileşiminde, seçilme hakkı ile atamanın bileşimi ortaya konmaktadır: Bir yandan bir komitenin bileşimi "Sosyal-Demok - ratların yerinde saptayacakları bir sorun", diğer yandan ise, "komite üyelerinin çoğunluğunun kararıyla" komite yeni üyeler

alma hakkına sahip — yani bir çeşit seçilme hakkı ile bir çeşit atamanın bileşimi.

Ayrıca Lenin şöyle demektedir:

"Aynı zamanda, çalışmamıza katılan herkesin, tek tek her bir çevrenin kararlarını, isteklerini, dileklerini komitenin ve ayrıca MO ve MK'nin dikkatine sunma hakkına sahip olması gerekir." (a.g.e., s.76)

Lenin, bütün hareketin merkez tarafından

"... birtakım yetkilere dayanarak değil, saygınlığa, canlı - lığa, daha fazla tecrübeye, daha çok-yönlülüğe ve daha fazla yeteneğe ..." (a.g.e., s.80)

dayanarak yönetildiğini söyler.

"... Merkezde olağanüstü yetkilere sahip yeteneksiz bir kimse(nin) ..." (a.g.e., s.80)

bulunduğu durumlar için Lenin şunu talep eder:

"... ancak tek tek her bir grubun ve alt grubun aldığı kararlardan MO ve MK'ne başvurmalarına ve (en kötü durumda) kesinlikle yeteneksiz yetkililerin görevlerinden alınmasına kadar uzanan "yoldaşça etkileme". (a.g.e., s.80)

KEYK'nun yayın organı olan "Komünist Enternasyonal"de, Lenin'in Rusya'da çarlık döneminde geliştirdiği ve Bolşeviklerin pratik mücadelede uyguladıkları bolşevik örgüt ilkeleri açıklanmış ve faşist diktatörlükler altında illegalitede çalışan komünist partileri, bu öğretilere dayanılarak devrimci mücadele için silahlandırılmışlardır.

O. Bewer'in 1933'te "Komünist Enternasyonal", S.18'de yayınlanmış olan "Parti inşasının güncel sorunları" adlı makalesinden, faşizm koşulları altında demokratik merkezîyetçilik sorunu ile ilgili birkaç pasaj aktarmak istiyoruz.

illegalite koşulları altında yönetici organlar her zaman parti toplantılarında ve parti konferanslarında seçilemese veya görevi yerine getiremese bile, faşizm demokratik unsurlarını geçersiz kılınmasını kesinlikle haklı gösteremez.

Makalede bu konuda şöyle denmektedir:

"Komintern'in II. Dünya Kongresi böyle durumlarda Rus bolşeviklerinin tecrübesinden yararlanılmasını önermişti. Bu tecrübeye ne öğretmektedir? O, katı illegalite koşulları altında parti yönetimini oluştururken, seçilme hakkı ile atanmanın birleştirilmesi gerektiğini öğretir (Bkz. Lenin önderliğinde Ocak 1913'te yapılan MK'nin yerel fonksiyonerlerle toplantısının kararları). Bu yöntemle göre, yönetim üyelerinin bir bölümü (1-3), parti aygıtının en önemli parçaları -nın doğru işlemlerini güvence altına almak için, denenmiş yoldaşlar arasından atanır. Diğer (daha büyük) bölümü seçilir, bu arada kuvvetli polis takibatı koşulları altında, bu seçimler parti konferansında değil de, doğrudan hücrelerde, en önemli kitle örgütlerindeki parti gruplarında yapılır. Bu şekilde seçilmiş olan yoldaşlar, sonradan parti önderliği genel kurulu tarafından resmen onaylanırlar." ("Komünist Enternasyonal", 1933, S.18, Almanca)

Orta düzeydeki parti yönetim kademelerine (bölge ve şehir yönetimleri) yeni üyeler alınmasında MK'nin hakları konusunda aynı makalede, MK'nin bu yönetim organlarına fonksiyoner gönderme hakkına sahip olduğu söylenmektedir. Ama bu çok ender durumlarda (örneğin, provokasyon şüphesi bulunduğu zaman) yönetici organın isteğine aykırı olarak yapılabilir. Bu konuda "Komünist Enternasyonal"deki makalede şunlar söylenmektedir:

"Şehir komitesi, MK'nin gönderdiği fonksiyoneri yönetim organına almama, veya onu MK'nin önerdiği iş için değil de, kendisi için somut koşullara göre uygun gördüğü başka bir iş için kullanma hakkına sahiptir. MK ise, gönderdiği fonksiyonerin kullanılmasında ilgili önerileri konusunda direnme ve gerekli olduğu zaman onları bağlayıcı olarak ilan etme hakkını saklı tutar. Bolşevik demokratik merkezîyetçilik ruhuna uygun olarak, MK, fonksiyonerleri zorla tayin etme gibi önlemlere; gruplaşma, provokasyon şüphesi ... gibi olağanüstü koşulların yarattığı ender durumlarda başvurabilir." (a.g.e.)

TKP/ML II. MK temsilcisinin yukarıda aktarılan görüşü, kendi iddiasının tersine, Lenin'in görüşü ile uyum içinde değildir; tam tersine, bolşevik demokratik merkezîyetçilik ruhuna 180 derece ters, bürokratik bir anlayıştır.

Leninizmin teori ve pratiğinin böyle utanmazca çarpıtılmasının arkasında, TKP/ML II. MK temsilcisinin, yurtdışındaki seçilmiş Bölge Komitesinin MK tarafından yapıldığı şekliyle dağıtılması haklı çıkarma çabası yatmaktadır.

Biz bütün koşullar altında bir MK'nin kendi altındaki demokratik olarak seçilmiş bir organı dağıtma hakkı olmadığını ileri sürmüyoruz. Bununla birlikte, böyle bir durumda Leninist normlarla uyum içinde ve SBKP(B) örneklerinden öğrenerek çok ihtiyatlı davranılmalıdır.

MK ilk önce bir temsilci göndererek, bölgesel veya yerel yönetimin seçimle görevinden alınması yönünde, oy hakkına sahip olanların çoğunluğunu harekete geçirmeye çalışmalıdır, ki bu çoğu zaman ikna yöntemi ile gerçekleşebilir. (Bkz. Başta Troçkişterin hakimiyeti altında olan Leningrad parti örgütündeki durum, "SBKP(B) Tarihi/Kısa Ders", s.327-328)

Ancak bu başarıyla uygulanamazsa veya başka nedenlerden dolayı uygulanması mümkün değilse, etraflıca temellendirilmiş ve kanıtlara dayandırılmış olması gereken salt örgütsel önlemler uygulanabilir — bunun bir sonraki parti kongresinde gözden geçirilmesi gereklidir.

Söz konusu olan durumda, II. MK yukarıda açıklanan yöntemlerle temelden çalışmaktadır.

Daha yeni MK temsilcisi gelmeden, herşey olup bitmişti.

Yurt dışındaki parti üyelerinin 85-10'unun ve onları takip eden sempatizanların darbe teşebbüsü — demokratik merkezîyetçilikle çelişen bir şekilde yetkili Bölge Komitesinin disiplininin reddedildiği şüphe götürmemesine rağmen — "öz olarak doğru" olarak değerlendirildi.

İkna yöntemini kullanmayı bile denemeden, hatta sorumlu MK görevlisi bile gelmeden önce seçilmiş Bölge Komitesinin yönetimi

dağıtıldı ve kollektif yönetim yerine bir kişinin yönetimi koyuldu.

TKP/ML II. MK'nin, herhangi bir Komünist Partisinin —modern revizyonistler dışında— geçmişinde buna benzer bir olayın olduğunu ileri sürmeye kalkışıp kalkışmayacağını ve bize bu konuda kaynak verip veremeyeceğini merakla bekliyoruz.

ideolojik mücadele yerine salt örgütsel önlemler — zaten bu bile Leninizme aykırıdır!

ideolojik mücadele yerine, üstelik Leninizmin ilkesel icapları ile ve var olan durumun somut imkanlarıyla çelişen örgütsel önlemler — bu, AKP/ML ve revizyonist çizgiye sahip diğer örgütlerden edindiğimiz tecrübelerden tanıdığımız tipik bürokratik bir yöntemdir.

e) Demagojisiz olmaz mı?

TKP/ML II. MK temsilcisinin demokratik merkezîyetçilik konusundaki görüşlerinin tahlili, onun Lenin'in demokratik merkezîyetçilik konusundaki ilkesel fikrini çarpıttığını, demokratik merkezîyetçiliğin özünü elinden bıraktığını ve somutta demokrasi unsurlarını bürokratik revizyonist bir şekilde elinden bıraktığını göstermektedir.

II. MK temsilcisi açıklamasında şöyle demektedir:

"... 'demokratik bir şekilde seçilmiş olan .. BK yönetimi'nden ve 'partinin bir bölümünün demokratik yapısı'ndan bahsediyorsunuz, ve bu 'demokratik yapı'ya el uzatanların Leninist parti örgütlenme ilkesinden nasibini almamış olduğunu söylüyorsunuz.

Ortaya çıkıyor ki, örgütsel siyasetin bu önemli unsurunda da anlaşılmıyor. Siz 'demokratik yapı'dan söz ediyorsunuz, biz ise 'merkezîyetçi yapı'dan.' (PY No.16, s.56)

GDS'in "demokratik yapı'dan, ama TKP/ML'in "merkezîyetçi yapı'dan söz ettiği savı boş bir demagojiden başka bir şey değildir. Demokratik merkezîyetçilik konusunda bizim tavrımızın ciddi bir tahlilini yapmak isteyen herkesin bütün belgelerimize dayanarak saptayabileceği gibi; biz sadece "demokratik yapı'dan değil, bolşevik partinin demokratik merkezîyetçiliğinden yola çıkıyoruz.

Bununla birlikte, bizim demokratik merkezîyetçilik ilkesi taraftarı değil de sadece "demokratik yapı" taraftarı olduğumuz suçlamasını getirme çabası, TKP/ML II. MK temsilcisinin gerçekten "merkezîyetçi yapı'dan söz ettiğini ve böylece faşizm şartlarından yola çıkarak demokratik merkezîyetçiliğin illegalite koşulları altında bir ilke olmadığını ileri sürdüğünü ortaya çıkarmaktadır.

Bu yeni bir şey değildir. Revizyonizmlerini faşist koşullar altında yaymak zorunda olan bütün ülkelerin revizyonistleri, Lenin'in demokratik merkezîyetçilik fikrini faşizm koşulları altında uygulanamaz olarak göstermek için sürekli olarak bu faşizmi kanıt olarak ileri sürmüşlerdir. TKP/ML II. MK temsilcisinin kimlerle aynı paralele düştüğünü görmek çok üzücüdür.

II. II. MK TEMSİLCİSİ KİTLELER ÖNÜNDE KAMUYA AÇIK TARTIŞMALAR HAKKINDA LENİN'İN İLKESEL GÖRÜŞLERİNİ GECERSİZ HALE GETİRMEK İÇİN NASIL BAHANE ARIYOR

GDS'e, ilkesel görüş ayrılıkları üzerine kamuya açık tartışmayı "ilke" haline getirdiği suçlaması getirilmektedir; buna karşılık Lenin sadece belirli koşullar altında buna taraftar —mış!—

MK temsilcisinin yazısının c) maddesi öz olarak şöyle başlamak tadır:

"Demokrasi konusunda bugün YD anarşizmi savunmaktadır. Onun anlayışına göre parti içinde çizgi ayrılıkları mutlaka kitlenin önünde tartışılmalıdır ve bu yazgeçilmez bir ilkedir....

Sizin yazılarınızda, YDH ile, 'parti içindeki ilkesel konulardaki tartışma'nın 'kamuya yansıtılması' konusunda aynı görüşü paylaştığınız anlaşıyor." (PY No.16, s.57)

Ağır toplar! Anarşizm...! GDS tarafından birçok kez etraflıca açıklanmış olan; Marksizm-Leninizmin klasiklerinin, özellikle Lenin ve Stalin'in kamuya açık tartışma konusundaki tavırlarının izlenmesi sorunu kadar fazla zahmete girmeden açıkça izlenecek bir sorun pek az vardır herhalde. (M)

Stalin bu ilkeyi "Leninizmin ilkeleri" adlı yazısının "Yöntem" adlı bölümünde genel doğru olarak açıklamış ve Bolşeviklerin, içlerindeki görüş ayrılıkları hakkında düşmanların sırtımları konusunda, böyle "İğnelemeler" in Bolşevikleri rahatsız etmediğini söylemişti! Ve Stalin "Bir adım ileri, iki adım geri" adlı yazısının — bu yazı 1904'te yayınlanmıştır ve bolşevik örgütün İLKELERİNİ içermektedir — önsözünden Lenin'in benzer sözlerini aktarır.

Lenin ve Stalin'in GÜN GİBİ AÇIK bu GÖRÜŞLERİ karşısında MK temsilcisinin yapabileceği şey nedir? Eh, o zaman HOKKABAZLIK KUTUSUNA EL ATMAK, mümkün olduğu kadar çabuk birkaç hileye başvurmak ve başka bir konu hakkında büyük laflar etmek zorunda —dır. O, hilelerin ortaya çıkmayacağını ve konuyu değiştirdiğinin hiçkimsenin farkına varmayacağını zannetmektedir.

1. hile:

Lenin'in 1912'den önceki açıklamalarının d e ğ e r i n i d ü ş ü r m e k için Lenin'in tecrübeleri

(R) Bunun için bkz. "Üç Yazı Kurulunun ortak tavırları":

- "ÇKP XI. Parti Kongresinin revizyonist çizgisinin eleştirisi"ne "Önsöz", RF 167, WBK 4, GDS 7
- "Modern revizyonizme karşı mücadele yöntemi üzerine", Polemik eleştirisinin II B bölümü, RF 173, WBK 8, GDS 11; (Türkçede bkz. Polemik eleştirisinin ilk üç bölümünün derlemesi, s.70 ve devamı —ÇN)
- "TKP/ML MK belgelerine tavrı", Internationale Informationen, S.6

"... II. Enternasyonal partileri tipinin tecrübeleri ..." (PY No.16, s.58)

olarak gösterilmektedir.

Yani Lenin 1912'den önce yeni tipte parti için mücadele etme - miş midir? RSDİP içindeki görüş ayrılıkları üzerine KAMUYA AÇIK tartışma yürütülmesi ile ilgili 1912 öncesi açıklamalar yeni tipte parti yaratılması talebiyle çelişmiş midir?!

Lenin'in 1912'den önceki görüşleri ve 1912'den sonraki görüş - leri şeklinde böyle bir "ilkesel ayırım"ın tamamıyla yanlış ol - duğu ve modern revizyonistlerin cephaneliğinden çıkma oldu - ğu şüphe götürmez!

Lenin'in " 'Sol' Komünizm" adlı yazısında, geçmişe bakarak, yan - lış anlaşılmayacak bir şekilde açıkladığı gibi, Bolşevizm 1903 ten beri bir siyasi düşünce şekli olarak vardır!

Lenin'in 1903-1912 arasındaki bu doğru görüşleri (ki bundan do - layı bunlar kelimesi kelimesine 1912'den sonra da ölümüne dek, ve ondan sonra da aynı anlamda Stalin tarafından tekrarlanmış - tır), TKP/ML MK temsilcisi tarafından pratikte "II. Enternas - yonal tipi eski partinin zaafı" olarak nitelendirilmektedir.

2. hile:

"Bugün" bir komünist partisi içinde "iki çizgi, iki merkez" olabileceğini iddia etmek "idealist" bir davranışmış (PY No.16, s.58). TKP/ML MK temsilcisi bunu büyük bir ciddiyetle öne sürüyor.

Örneğin ÇKP'nin pratiği aslında neyi gösteriyor? Orada iki mer - kez, iki çizgi yok muydu? Yoksa TKP/ML II. MK temsilcisinin gö - rüşüne göre ÇKP bir Komünist Partisi değil miydi?

Böyle bir şeyin olmadığını öne sürmek idealistliktir!

Tabii ki bir Komünist Partisi içinde sadece bir çizginin, sa - dece bir merkezin var olması daha iyi bir şeydir ve bunu elde etmek için çaba sarfedilmelidir. Bu, her bolşevinin amacıdır! Ama Ekim Devriminin zaferinden sonra SBKP(B) gerçeği de çizgi mücadelelerinin ve ikinci bir merkez yaratma çabalarının —yıl - lar boyu SBKP(B)'nin başında Lenin ve Stalin gibi önderlerin bulunmasına rağmen— olabileceğini göstermektedir!

Bütün bu hilebazlığın arkasında, yalnızca "iki merkez" olduğu zaman Lenin'in kamuya açık tartışma yürüttüğü şeklindeki sabit fikir yatmaktadır. Bu, yeni tipte partinin var olduğu "bugün"e aktarılamaz!

Tek bir merkez olduğu zaman ilkesel görüş ayrılıkları üzerine kitlelerin b i l g i l e n d i r i l m e d i k l e r i ve tartışma içine ç e k i l m e d i k l e r i, salt bir u y d u r m a d ı r !

Kasım 1903'te Lenin, Menşeviklerin II. Parti Kongresinden son - rakı kanıtlanmış bölücü faaliyetleri hakkında Iskra'ya bir mek - tup yazdı:

"Ne yapılmamalıdır? (Genel olarak ne yapılmamalıdır ve özel olarak bir bölünmeyi önlemek için ne yapılmamalıdır?) soru - suna benim cevabım şudur: Herşeyden önce, partiden, bölün -

menin ortaya çıkışına ve büyümesine temel olan sebepleri gizlemeyin; dahası, bunları yalnızca partiden değil, fakat mümkün olduğunca dıştaki kişilerden de gizlemeyin. Gizli bir örgütte zorunlu olarak gizlenmesi gereken şeyleri düşü - nerek 'mümkün olduğunca' diyorum. Fakat bizim bölünmemizde bu çeşit şeylerin hiç bir taraf açısından önemli yönü yok - tur. — Geniş kamuoyu — bu, önlenilecek bölünmeleri önle - menin, ve artık önlenemez hale gelen bölünmelerin zararla - rını en aza indirmenin en emin ve tek güvenilir yoludur....

İşçilerin bizi anlamaya devam edebilmeleri, onların mücade - le tecrübesi ve proleter iğgüdüsünün biz 'önderlere' birşey ler öğretmesi için, örgütlü işçiler bölünmeye temel olan sebeplerin ortaya çıkışını izlemesini (böyle sebepler her kitle partisinde her zaman olmuştur ve her zaman da olacak - tır), bu sebepler karşısında bilinçli davranmasını ve olay - ları bir bütün olarak Rusya'da veya yurt dışında herhangi bir köşede partinin tümünün çıkarları, hareketin tümünün çı - karları açısından değerlendirmesini öğretilmelidirler." (Lenin, TE, c.7, s.106-107, Almanca, " 'Iskra' yazı kurulu - na mektup", 1903)

Lenin'in bolşevik partinin örgüt ilkelerini açıkladığı Le - ninizmin temel yazısı olan "Bir adım ileri, iki adım geri"nin önsözünde şunlar denmektedir:

"Sosyal-demokrasinin karşıtlarına da bir-iki söz. Onlar, bi - zim tartışmalarımızı zevkle seyrediyor ve yüzlerini buruştu - ruyorlar; kuşku yok ki, benim bu broşürümden yalnızca parti - mizin başarısızlık ve kusurlarıyla ilgili bölümleri seçip, kendi amaçları için kullanmayı deneyeceklerdir. Ancak Rus Sosyal-demokratları savaş alanında öylesine çelikleşmişler - dir ki, bu tür iğnelemeler onlara vızgelecek ve ... Sosyal - demokratlar kendi işlerini özeleştiririnin ölçüsüne vurmaya, kendi eksikliklerini amansızca sergilemeye devam edecekler - dir."

(Lenin, a.g.e., s.10-11, Sol Yayınları, Aralık 1976)

Rusya'da gerçek bolşevik partinin yaratılmasından iki yıl son - ra Lenin yeniden ilkesel görüşlerini açıkladı. O görüş ayrılık - larının açıkça açıklanmasından yanadır ve "ihtilafların işçi kitleleri içine taşınması"nın memnuniyetle karşılanmaktadır:

"İhtilafların işçi kitleleri içine taşınması"nın memnuniyet - le karşılıyoruz, çünkü tam da bu kitle ve sadece o, 'ihtil - lafları' konunun özü ile ilgili görüş ayrılıklarından ayıra - cak, görüş ayrılıkları içinde k e n d i s i yönünü sapta - yabilecek, k i ş i s e l bir fikir edinecek, 'k i m l e' değil, 'n e r e y e' sorusunu, yani kendisine ait, belirli, açık, kendisi tarafından iyice düşünülmüş ve sınanmış bir çizgi sorusunu karara bağlayacaktır." (Lenin, TE, c.20, s.481, Almanca, "Burjuva aydınlarının mü - cadele yöntemleri", 1914)

Bolşevikler için çok çetin olan emperyalist dünya savaşı koşu - larında da Lenin ilkesel görüş ayrılıklarının kamuoyunda tar - tışılması konusunda ısrar etti.

RSDİP'nin Nisan Konferansı olarak adlandırılan 1917'deki VII. Tüm-Rusya Konferansında Lenin, Pyatakov ve Buharin'e karşı mü -

cadele etti. Pyatakov ve Buharin'in ulusal sorundaki hatalarına karşı Lenin'in yürüttüğü bu mücadele hakkında "SBKP(B) Tarihi/Kısa Ders"te şöyle denmektedir:

"Daha savaş sırasında Buharin'le birlikte milli mesele konusunda milli-şöven bir tavır benimsemiş olan Pyatakov, Lenin ve Stalin'e karşı çıkmıştı. Pyatakov ile Buharin ulusların kendi geleceklerini belirleme hakkına karşıydılar." (A.g.e., s.228)

Nisan Konferansında yaptığı "Ulusal sorun üzerine söylev"de Lenin, Pyatakov'un ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını red etmesine karşı polemik yapmaktadır. Bu polemikte Lenin bu görüş ayrılığının evveliyatı ve gelişmesine dikkatleri çekmektedir. Lenin konuşmasında şöyle demektedir:

"Pyatakov yoldaş, bizim sloganımızı, bunun, sosyalist devrimin bir sloganı olamayacağı anlamına geldiğini söyleyerek, reddetmektedir, ama kendisi uygun bir slogan önermemektedir. 'Kahrolsun sınırlar' sloganı altında sosyalist devrim yönütemi, kafaları karıştıran bir şeydir. Bu görüşü 'emperyalist ekonomizm' diye nitelendirdiğim yazıyı yayınlamayı başaramadık."

(Lenin, TE, c.24, s.291-292, Almanca, "RSDİP(B)'nin VII. Tüm-Rusya Konferansı, Ulusal sorun üzerine söylev", 1917)

Lenin'in bu makalesi Pyatakov'a karşı kapsamlı bir polemiktir ve "Marksizmin bir karikatürü ve emperyalist ekonomizm" başlığını taşımaktadır. (Bkz. Lenin, TE, c.23, s.18-71, Almanca)

Lenin bu polemikçi Ağustos-Eylül 1916 tarihleri arasında kaleme almıştı ve P. Kiyevski (J. Pyatakov)'un makalesiyle birlikte "Sbornik Sotsial Demokrata"nın 3. sayısında yayınlamak istiyordu. Ama Lenin'in Nisan Konferansında üzümlere belirttiği gibi, Bolşevikler "Sbornik Sotsial-Demokrata"nın 3. sayısını çıkaramayarak başaramadılar.

RKP(B)'nin 1919'da yapılan VIII. Parti Kongresinde Lenin yeniden Buharin'le arasındaki ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı sorunundaki ayrılıkları etraflıca anlatmak zorunda kalır. Buharin'le tartışma içinde, Lenin "Parti programı hakkında rapor"da Buharin'e karşı daha 1917 yazında polemik yürüttüğüne dikkat çeker. Bu raporda şu satırlara rastlanmaktadır:

"Yoldaş Buharin, 'ulusların kaderlerini tayin hakkına biz neden gerek duyuyoruz?' diyor. 1917 yaz aylarında, asgari programdan vazgeçilmesini, yalnızca azami programın bırakılmasını önerdiği zaman kendisine karşı çıkıp söylediklerimi yinelemeliyim. O zaman, 'Savaşa giderken öğrenme, savaştan dönerken öğren' demiştim."

(Lenin, TE, c.29, s.156, "RKP(B) VIII. Parti Kongresi, Parti programı hakkında rapor", 1919, Almanca. 1917 yazındaki polemik için bkz. "Parti programının gözden geçirilmesi üzerine", TE, c.26, s.156-160, Almanca)

Lenin'in uluslararası sosyal-demokrasi içinde Marksizmin ilkeleri konusundaki polemikçi açık ve kamuoyu önünde yürüttüğü genel olarak bilinmektedir. TKP/ML II. MK temsilcisi acaba Lenin'in Rosa Lüksemburg'a karşı yürüttüğü polemikçi bilmiyor mu? Lenin'in bu polemikçi kapsamlı makalelerle; Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht çevresindeki Alman sosyal-demokrasisinin "enternas-

yonalistler"inin, Almanya'da koyu illegalite şartlarında ve emperyalist Alman devlet aygıtının en yoğun takibatı altında, emperyalist savaşa karşı ve Almanya'da devrim yapmak için mücadele verdikleri bir zamanda sürdürdü. Lenin tam da Alman "enternasyonalistleri"nin bu mücadelesine çok değer verdiğinden dolayı, Almanya'daki "sol" sosyal-demokratların kendi zaafırlarını ve hatalarını aşmalarına yardımcı olmak için, onların hatalarını eleştirmeye özen gösterdi. Lenin'in Ekim 1916'da yayınladığı "Junius broşürü üzerine" adlı ünlü makalesini kim tanımaz?

Stalin 1931'de, geçmişe bakarak, "Bolşevizm tarihinin bazı sorunları üzerine" adlı mektubunda bu konuda şunları yazmaktadır:

"Alman solları elbette ki yalnız ağır hatalar işlemeyiler. Onların aktiflerinde büyük ve ciddi devrimci eylemler de var. ... Salt bu yüzden ki, bolşevikler, onları solcu sayıyor, destekliyor ve ileri hareketlerinde onlara omuz veriyordu. Ama bu, Almanya'daki sol sosyal-demokratların, aynı zamanda, pasiflerinde de bir dizi ağır siyasal ve teorik yanlışlıklar bulunduğunu, onların sırtlarındaki menşevik yükten henüz kurtulmadıklarını ve dolayısıyla bolşevikler tarafından ciddi bir biçimde eleştirilmeyi gereksedikleri olgusunu yansıtmaz." (A.g.e., "Leninizmin sorunları", s.440-441, Sol Yayınları, Şubat 1977)

Sosyalist Ekim Devriminin arifesinde bolşevik partinin bir kesimi bocalıyordu. Lenin Rusya'ya döner dönmez bu yalpalayan unsurlara karşı mücadeleye girişti — açıkça ve kamu önünde işçilerle konuştu ve çizgisini açıkladı.

Bolşevik partinin Lenin'in çizgisiyle aynı fikirde olmayan kesiminin direnmesine rağmen Lenin "Nisan Tezleri"ni yayınladı. Bolşevik Parti üyelerinin dışında menşeviklerin de katıldığı toplantılarda Lenin kamuya görüşlerini açıkladı. (Bkz. "SBKP(B) Tarihi/Kısa Ders", s.221)

Stalin geçmişi değerlendirirken, parti içi çelişkilerin ortaya çıkarılması ve onların açık mücadeleyle aşılması yasasını açıklıyor ve şiddetli parti-içi mücadelelerin sürdüğü bu dönem hakkında şöyle yazıyordu:

"Bir de Partimizin gelişmesindeki beşinci aşamaya, bolşevik partinin tanınmış önderlerinin başını çektiği bolşeviklerin bir kısmının bocaladığı ve Ekim ayaklanmasını maceracılık olarak gördüklerinden dolayı bu yönde ilerlemek istemedikleri 1917 Ekim Devrimi öncesi döneme işaret edebiliriz: Bolşeviklerin arasındaki bu çelişmenin görüş ayrılıklarının üstünün örtülerek değil de, Ekim Devrimi için açık mücadele yürüterek aşıldığı bilinmektedir." (Stalin, TE, c.9, s.6, "KEYK VII. Genişletilmiş Toplantısı", 1926)

Bu kanıtlar dizisi daha uzatılıp genişletilebilir, burada kısaca Bolşevik Parti içindeki görüş ayrılıklarının parti-içi mücadele ve kamuya açık tartışmalarla giderildiği birkaç örneğe daha yer verilecektir.

Brest-Litovsk barış görüşmeleri konusundaki görüş ayrılıklarının da böyle davranılmıştır. Lenin, Stalin ve MK'nin çoğunluğu, Alman hükümetiyle barış yapılmasını reddeden "sol komünistler" grubuna açıkça ve kamu önünde karşı çıkmışlardır.

Bilindiği gibi, Troçki ve Buharin barış görüşmelerini kesmişlerdi. Rus devrimi için hayati öneme sahip bu sorunda doğru çizgiyi Lenin önderliğinde MK çoğunluğu ancak şiddetli bir mücadele içinde hakim kılabilirdiler ve Parti ve işçi sınıfı içinde Troçki ve taraftarlarını tecrit edebildiler.

Son bir örnek:

1924'te Troçkistler bir Parti tartışması açılması için talepte bulunduklarında ve Leninizme saldırdıklarında, bütün Bolşeviklerin önüne koyulan, Leninizm ile Troçki'nin görüşleri arasındaki ayrılık noktalarını açıkça ve kamuoyu önünde açıklayan ve Parti ve bütün işçi sınıfını, açık ve kamuoyu önünde yürütülen mücadele ile eğiten Stalin idi.

Bu mücadele içinde, bilindiği gibi, Stalin'in "Leninizmin ilkeleri" adlı yapıtı yayınlandı. Bu mücadele Lenin'in ölümünden sonra keskinleşti ama Leninizmin zaferi ile sonuçlandı. İşçi sınıfından yüzbinlerce insan Leninizm ruhu ile, Troçkizme ve her türlü oportünizme karşı amansız mücadele ruhu ile eğitildi ve Mayıs 1924'te yapılan XIII. Parti Kongresine kadar SBKP (B) işçi sınıfı arasından 250 000 parti üyesi daha kazandı (Bkz. "SBKP(B) Tarihi/Kısa Ders", s.314-318)

3. hile:

RSDİP içindeki temel nitelikteki çelişkileri Lenin'in 1912'den sonra kitlelerden gizleyip gizlemediği şeklindeki nahoş bir sorudan kaçmak için, TKP/ML MK temsilcisi hemen 1920 yılına ve tamamiyle başka bir konuya atıldı.

1912-Öncesi ve 1912-sonrası Lenin şeklinde Lenin ikiye bölündükten sonra, şimdi de Lenin'den bir parça daha kesilip atılıyor: aslında Lenin RSDİP içindeki çizgi mücadelesi tecrübelerini ilk kez 1920'de özetlemiş! TKP/ML II. MK temsilcisinin görüşüne göre, Lenin'in "kamuya açık tartışmalara" son verdiğini SBKP(B) X. Parti Kongresi ile kanıtlamak imkanı vardır.

Doğaldır ki bu hile de kötü bir sihirbazın hilesidir! SBKP(B) tarihini tanıyan herkes, Parti içindeki çelişkilerin 1920'den sonra da, X. Parti Kongresinden sonra da kitlelerden gizlenmediğini bilir!

X. Parti Kongresinde böyle bir karar alınmamıştır! X. Parti Kongresi, o zamana kadar olandan daha kapsamlı bir şekilde, bolşevik parti içinde hizip yaşağını tanımladı ve parti-içi mücadele yöntemlerini karara bağladı!

Parti tartışmasının hangi koşullar altında yerinde olduğu, ve hangi koşullar altında izin verilemeyecek bir lüks olduğu açıklandı. Teorik bir tartışma ile, parti içinde belirli platformlar uğruna yapılan siyasi mücadele arasındaki ayırım açıklığa kavuşturuldu. Şunlar açıklandı:

1. Parti tartışması yürütmek kararlaştırıldıktan sonra —X. Parti Kongresinden sonra da— bu parti tartışmaları kamuya açık olarak kitleler önünde yapıldı.

2. Merkez Komitesinin üzerinde tartışma açmadığından dolayı ya da bu konuda Parti tartışması sona erdirildiğinden dolayı Parti tartışması konusu olmayan konular üzerine tartışma, her isteyenin elde edebileceği teorik yayın organlarında sürdürülebilirdi.

Sadece bu bile, X. Parti Kongresinde çelişkileri kitlelerden gizlemenin kesinlikle sözkonusu olmadığını göstermektedir. Orada sözkonusu olan yalnızca ve yalnızca, parti-içi mücadelenin örgütlü bir şekilde yapılması ve eylem birliğinin her koşul altında güvence altına alınması, hizip yaşağının tutarlılıkla hakim kılınması ve merkezi konuların, parti yaşamı için önemli konuların Parti tartışmasına sokulmasıydı.

X. Parti Kongresinden sonra, Parti tartışmaları açıldığında, bu Parti tartışmalarının kamuya açık olarak, yani kitleler önünde sürdürülmüş olduğunu TKP/ML MK temsilcisi inkar mı etmek istiyor? Parti tartışmasında, parti-içi mücadelede üzerine tartışılmayan konuların kamuya açık olarak, kitleler önünde teorik tartışma sayılarında açıklandığını II. MK temsilcisi inkar mı etmek istiyor?

TKP/ML II. MK temsilcisi ne kadar kıvırtırsa kıvırtırsın, kendi "ilke"lerinden caymaksızın bu soruları yanıtlamayacaktır.

Tüm koşullar altında, —kitlelerden gizli tutulmayan— parti tartışmalarına son verildiği koşullarda bile, tartışmanın, her isteyenin elde edebileceği teorik yayın organlarında sürdürülmüş olduğu gerçeği bile çelişkilerin kitlelerden gizlenmediğini göstermektedir!

Sadece "anarşizm" diye bağırabileceğinden dolayı —ki bu kimseyi ikna etmemektedir— MK temsilcisinin çareyi nasıl üzerine tartışılan konudan, yani ilkesel çelişkilerin kitlelerden gizlenip gizlenmeyeceği sorusundan, "parti-içi tartışmanın düzenlenmesi"nin sözkonusu edildiği başka bir konuya kaçmamak —t a . bulduğunu görüyoruz!

Ama bu konuda da (bu konu tartışılmasa bile onu biraz izleyelim) o saçmalamaktadır:

"Bolşevik Partisinde, bir dizi çizgi çıkmıştır; bu doğaldır; bunların bazısı sapma, bazısı ideolojik akım seviyesinde olmuşlardır." (PY No.16, s.60)

Eyvah! Biraz yukarıda yeni tipte bir partide iki çizginin varlığı "idealizm" olarak inkar ediliyor —d u, şimdi ise bunun varlığı "doğaldır".

Parti-içi mücadele yasaldır ve ekonomik ve toplumsal sınıf nedenleri vardır. Ama bu parti-içi mücadelenin "iki çizgi mücadelesi" şeklini alması gerekmez. Sapmanın ikinci bir çizgi haline geldiğini gösteren ilk belirtiler ortaya çıktığında, güçlü bir parti önderliği ve çelikleşmiş parti üyeleri sapmanın gerçekten böyle bir çizgi haline gelmesini engeller.

Bu arada TKP/ML II. MK temsilcisi saçma bir şekilde çizgi ve sapma arasındaki farkı yoketmektedir. Ona göre bazı çizgiler "sapmaydı"! Bu yalın bir şekilde saçmalaktır. Bir çizgi bir sapma değildir! Lenin aradaki farkı açıklamıştır; sapmaları sistemleştirmiş olan bir çizgiden farklı olarak, sapma, henüz sabit bir şey değildir! (Lenin, TE, c.32, s.256, Almanca)

Bir sonraki hileye geçelim!

4. hile:

ÇKP'nin özellikle Kültür Devrimi içinde parti içindeki mücadelelenin kitlelerin önünde sürdürülmesi talebinin propağandasını yaptığını herkes bilmektedir.

TKP/ML II. MK temsilcisi biraz önce 1912'den veya 1920'den sonra Rusya'da da temel çelişmeler üzerine, onları GİZLEMEKSİZİN, kitleler önünde tartışılmasının ilke olarak ele alınmadığı izlenimini uyandırmaya çalıştıktan sonra —ama Çin'de kamuoyu önünde tartışıldığını herkes bilmektedir— son çare olarak, demokratik merkeziyetçiliği reddederken kullandığı en son hileye başvuruyor: ulusal özellikler: "Bu bizde geçerli değildir!"

"Ve ÇKP'nin bunu yapma imkanı da vardı. Çünkü iktidar partisiydi." (PY No.16, s.60)

Ama bu basit tesbitin daha derin bir anlamı vardır, o da şudur —ki burası hilenin özüdür—: bir Komünist Partisi ancak iktidar olduğu zaman kamuoyu önünde tartışabilir (X). Ve bu tamamıyla yanlıştır! RSDİP'nin 1912-1917 arasındaki mücadelesi bunu açıkça göstermektedir (Lenin'in Nisan tezleri hakkındaki tartışmayı hatırlatırız).

5. hile:

MK temsilcisi —alıcınap bir şekilde— çizgi mücadelesinde tartışma

"... asla partinin üst kesiminde kapanıp kalmamalı, ve mümkün olduğunca geniş çevreye yayılmalıdır. Burada sınırlamalar kuşkusuz vardır; bunu belirleyecek olan sınıf savaşımının ağırlığı ve partinin siyasi tartışmayı yürütmedeki kapasitesidir." (PY No.16, s.60)

açıklamasını yapmaktadır.

Görüşümüze göre bu iki kıstas çok ilginçtir.

a) "Sınıf savaşımının ağırlığı"

Kitleler sınıf mücadelesi içinde bir partinin çeşitli önderlerinin arasındaki çizgi mücadelesine KENDİ TECRÜBELERİNE DAYANARAK katılabilirler ve katılmışlardır. Lenin'in Nisan Tezlerini hatırlayalım! Sınıf mücadelesinin dalgaları ne kadar yüksekse, kitleler bir parti içinde mücadelenin ne uğruna verildiğini o denli iyi anlarlar!

(X) Bununla Lenin'in 1920'de kamuoyu önünde yürütülen tartışmaya neden karşı olduğunu artık niç açıklayamayacağı TKP/ML MK temsilcisinin gözünden kaçmış gibi gözükmektedir.

Önderlerin kitlelere öğretmenlik yapması - nın yanında, kitlelerden bazı şeyleri öğrenenebilmekle ilgili şeklindeki Lenin'in ilkesel direktifi konusunda (Lenin, TE, c.7, s.107, Almanca) TKP/ML MK temsilcisi ne düşünüyor?

b) "Partinin siyasi tartışmayı yürütmedeki kapasitesi"

Bu sav herhalde birinci savdan daha şahanedir! Yetenekli parti kadrolarının az olması tam da kitleler önünde yürütülen kamuya açık tartışmaya karşı kesinlikle bir gerekçe değildir. Yetenekli kadroların çok az olduğu bolşevik parti inşasının başlangıç koşullarında Lenin, kamuya açık tartışmanın bir merkezi yayın organı tarafından yönlendirilmesi gerektiğini açıklığa kavuşturdu. O, az sayıda kadro tarafından yönetilen merkez yayın organının, kamuya açık tartışma aracılığıyla, temel bir kadro çekirdeği yetiştirmek, çeşitli yerlerdeki kadroları, kitlelerin sorularına bolşevik anlamda yanıt verme yeteneğine kavuşturmak gibi bir görevi de olduğunu açıkladı.

Burada, II. MK temsilcisinin bir parti gazetesinin PARTİ İÇİ MÜCADELENİN DE taşıyıcısı olma rolünü anlamamış olduğu ve parti üyelerinin merkez tarafından yönlendirilerek, kitlelerden gelen bütün sorulara YANIT VERMEYİ öğrenmesi gereken ÖNCÜ SAVAŞÇILAR olmaları gerektiğini anlamadığı ortaya çıkmaktadır.

Eğer böyle kadrolar kitlelerin sorularına yanıt veremiyorlarsa, bunu yapabileceğe dek gayret göstermelidirler. Bu, gerçek parti üyelerini palavracılardan ayırmak için çok iyi ve önemli bir teşviktir.

Doğaldır ki belirli bir tür "kadro" için, kitleler çok önemli sorunları öğrenmediğinden dolayı, "sakıncalı sorular sormamaları, tercih edilen bir şeydir. Lenin böyle bürokratları "cılallı komünistler" diye adlandırmış ve onlara karşı sürekli olarak mücadele etmiştir.

TKP/ML II. MK temsilcisi devamla şunları açıklamaktadır:

"... (ilkesel sorunların kamuoyu önünde tartışılması ile ilgili) sizin (GDS) öneriniz bugünkü ortamımızda partinin uzak çevreyle ilişkisini güçlendirmez, sadece onların DEMORALİZE OLMASINA hizmet eder. Bu öneri, illegalite ve kadro kısıtlılığı şartlarında partinin bir bölümünün kitleyi bir türlü eğitmesine, diğer bir bölümünün ise başka türlü eğitmesine yol açar. Bütün bunlar partinin birliğini ve kitleler üzerindeki OTORİTESİNİ sarsar." (PY No.16, s.61)

KİTLELER ÜZERİNDE OTORİTE ... dolandırıcılıkla mı? Eğer parti içinde BİRLİK YOKSA, neden kitlelerden GERÇEK GİZLENSİN?

Gerçeğin, MÜCADELENİN ZORLUKLARINI, her işçinin NEREYE GİDECEĞİNE kendisinin karar vermesi gerektiğini, AYDINLIK, daha fazla AYDINLIĞIN, AÇIKLIĞIN gerekli olduğunu gösterdiği doğrudur!

Gerçek, ancak daha önce YALANIN propağandası yapılmışsa demoralize eder!

TKP/ML MK temsilcisinin bu açıklamasından, onun kitlelerin moralini dolandırıcılıkla, doğrudan doğruya yalan söyleyerek ve

dalavere ile yüksek tutmak istediği açıkça ortaya çıkmaktadır. O,kitlelere partinin durumu hakkında yanlış bir görünüm, hile kar bir görünüm vermek istiyor. O, yolunun siyasi dalavere yolu olduğunu açıkça açıklıyor. Demagojiye gereksinme duydu - ğunu açıkça söyleyen bir demagogdur o !

Partinin çelişmesi olmadığı anlatılır ve ondan sonra parti bö lünürse, BU DEMORALİZE EDER !

Sözkonusu olan "kitleler üzerinde otorite" değildir; tam ter- sine, sözkonusu olan, bir Komünist Partisi, söz ile hareketin uyum içinde olduğu bir partinin samimi tavrı vasıtasıyla kit- lelerin bağımsızlık kazanmasıdır. Böylece parti ve onun önde- ri, kitlelere hiç yalan söylemediklerinden ve acı gerçeği de bildirdiklerinden dolayı, kitleler üzerinde değil, i ç i n - d e otorite kazanır.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLİŞİNİZİ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLİŞİNİZİ

**AKİMA
KARŞI**

Batı Almanya Marksist-Leninist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı

**GEGEN DIE
STROMUNG**

Masraflı: 2 DM 100 TL

Drucker, Herausgeber und verantwortlicher Redakteur:
W. Hofmann, Homburger Landstr. 52, 6 Frankfurt